PID U0HSX00N69US
Č. j. ÚOHS-26893/2026/500
Sp. zn. ÚOHS-S0272/2026/VZ
Datum, místo 27. 7. 2026, Brno

ROZHODNUTÍ
ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 248 ve spojení s § 270 odst. 5 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném dne 17. 4. 2026 z moci úřední, jehož účastníkem je

- obviněný – Kraj Vysočina, IČO 70890749, se sídlem Žižkova 1882/57, 586 01 Jihlava,

ve věci možného spáchání pokračování v přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) citovaného zákona jmenovaným obviněným při uzavření dodatku č. 7 ze dne 3. 2. 2022 a dodatku č. 8 ze dne 7. 7. 2022 ke „Smlouvě o sběru a zneškodnění odpadu – nepoužitelných léčiv" ze dne 25. 4. 2003 uzavřené s dodavatelem FCC Dačice, s.r.o., IČO 19012161, se sídlem Palackého nám. 31, 380 01 Dačice,

rozhodl takto:

I.

Obviněný – Kraj Vysočina, IČO 70890749, se sídlem Žižkova 1882/57, 586 01 Jihlava – **se dopustil pokračování v přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona** č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, **tím, že postupoval v rozporu s § 222 odst. 1** citovaného **zákona, když bez provedení některého z v úvahu přicházejících druhů zadávacích řízení** uvedených v § 3 citovaného zákona **či jiného** citovaným **zákonem aprobovaného postupu uzavřel** s dodavatelem – FCC Dačice, s.r.o., IČO 19012161, se sídlem Palackého nám. 31, 380 01 Dačice – **ke „Smlouvě o sběru a zneškodnění odpadu – nepoužitelných léčiv"** ze dne 25. 4. 2003 **dne 3. 2. 2022 dodatek č. 7 a dne 7. 7. 2022 dodatek č. 8,** jejichž prostřednictvím navýšil finanční odměnu jmenovaného dodavatele za odvoz a zneškodnění odpadu – nepoužitelných léčiv, **čímž ve smyslu § 222 odst. 3 písm. b)** citovaného **zákona umožnil podstatnou změnu závazku ze** jmenované **smlouvy**, neboť se jednalo o takové změny smluvních podmínek, které změnily ekonomickou rovnováhu závazku ze jmenované smlouvy ve prospěch jmenovaného dodavatele, aniž by byly splněny podmínky pro aplikaci některé z výjimek dle § 222 odst. 2, 4, 5, 6 nebo 7 citovaného zákona, přičemž tím mohl ovlivnit výběr dodavatele.

II.

Za spáchání pokračování v přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí **se obviněnému** – Kraj Vysočina, IČO 70890749, se sídlem Žižkova 1882/57, 586 01 Jihlava – podle § 268 odst. 5 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, **ukládá pokutu ve výši 120 000 Kč** (sto dvacet tisíc korun českých). Pokuta je splatná **do dvou měsíců** od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

III.

Podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, v návaznosti na § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, **se obviněnému** – Kraj Vysočina, IČO 70890749, se sídlem Žižkova 1882/57, 586 01 Jihlava – **ukládá povinnost uhradit náklady řízení ve výši 2 500 Kč** (dva tisíce pět set korun českých). Náklady řízení jsou splatné **do dvou měsíců** od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

ODŮVODNĚNÍ

I. POSTUP OBVINĚNÉHO PŘI POŘIZOVÁNÍ DOTČENÉHO PLNĚNÍ

1. Obviněný – Kraj Vysočina, IČO 70890749, se sídlem Žižkova 1882/57, 586 01 Jihlava (dále jen „obviněný“ nebo „zadavatel“) – uzavřel dne 25. 4. 2003 s dodavatelem – FCC Dačice, s.r.o., IČO 19012161, se sídlem Palackého nám. 31, 380 01 Dačice[1] (dále jen „vybraný dodavatel“) – „Smlouvu o sběru a zneškodnění odpadu – nepoužitelných léčiv“ (dále jen „smlouva“). Předmětem smlouvy je dle jejího čl. 1 odst. 1 sběr, odvoz a zneškodnění odpadu – nepoužitelných léčiv a dále pronájem nádob na sběr nepoužitelných léčiv pro všechny lékárny, jejichž seznam je uveden v příloze č. 2 smlouvy. V době uzavření smlouvy se dle přílohy č. 2 smlouvy jednalo o celkem 48 lékáren.

2. Z čl. 4 odst. 1 smlouvy vyplývá, že vybranému dodavateli za realizaci služeb dle smlouvy náleží finanční odměna, jež se odvíjí od cenového ujednání upraveného v příloze č. 1 smlouvy. Zde jsou stanoveny celkem 4 jednotkové ceny (bez DPH), a to cena za dopravu (7 440 Kč), cena za zneškodnění 1 kg odpadu (18,50 Kč), cena za pronájem 1 ks plastové nádoby o obsahu 120 l s uzavíratelným víkem a výměnnou PE vložkou (90 Kč/rok) a cena za PE vložku (9 Kč).

3. Podle čl. 3 odst. 2 smlouvy je povinností vybraného dodavatele provádět dotčené služby dle dohodnutého harmonogramu, a to min. 1x za 2 měsíce.

4. Z čl. 5 odst. 1 smlouvy vyplývá, že smlouva byla uzavřena s účinností od 1. 5. 2003 na dobu neurčitou.

5. Zadavatel ke smlouvě uzavřel dne 24. 10. 2003 dodatek č. 1 (dále jen „dodatek č. 1“), dne 8. 11. 2005 dodatek č. 2 (dále jen „dodatek č. 2“), dne 7. 1. 2008 dodatek č. 3 (dále jen „dodatek č. 3“), dne 27. 2. 2009 dodatek č. 4 (dále jen „dodatek č. 4“), dne 23. 6. 2009 dodatek č. 4A (dále jen „dodatek č. 4A“), dne 22. 12. 2009 dodatek č. 5 (dále jen „dodatek č. 5“), dne 18. 2. 2015 dodatek č. 6 (dále jen „dodatek č. 6“), dne 3. 2. 2022 dodatek č. 7 (dále jen „dodatek č. 7“) a dne 7. 7. 2022 dodatek č. 8 (dále jen „dodatek č. 8“).

6. Z obsahu dodatků č. 1 až 6 vyplývá, že jimi byl měněn seznam a s tím i počet lékáren, u nichž probíhá svoz nepoužitelných léčiv. Dodatkem č. 1 došlo k navýšení počtu lékáren na 51 lékáren, dodatkem č. 2 na 60 lékáren, dodatkem č. 3 na 63 lékáren, dodatkem č. 4 na 114 lékáren, dodatkem č. 4A stejně jako dodatkem č. 5 na 115 lékáren[2] a dodatkem č. 6 na 134 lékáren. Dodatkem č. 1 byl u vybraných lékáren rovněž navýšen počet sběrných nádob a dodatkem č. 6

[1] V době uzavření smlouvy vystupující jako .A.S.A. Dačice s.r.o., IČO 19012161, se sídlem U Stadionu 50/V, 380 01 Dačice.

[2] V dodatku č. 5 uveřejněném v registru smluv je v seznamu lékáren jedna z nich dodatečně (rukou) přeškrtnuta, a případně je tedy možné, že za doby účinnosti dodatku č. 5 byla poptávaná služba zajišťována u 114 lékáren.

bylo dále stanoveno, že sjednané služby pro část lékáren (celkem 19 lékáren) bude vybraný dodavatel zajišťovat 1x měsíčně, kdy cena za tento navýšený svoz byla sjednána ve výši odpovídající násobku množství odpadu převzatého k zneškodnění a ceny za zneškodnění 1 kg odpadu podle přílohy č. 1 smlouvy. Tímto ujednáním přitom nebyl měněn dosud sjednaný termín svozu odpadu 1x za 2 měsíce. Dodatkem č. 7 a dodatkem č. 8 pak došlo ke změně, resp. úpravě přílohy č. 1 smlouvy, kdy došlo k navýšení některých jednotkových cen za poskytované služby. Konkrétně dodatek č. 7 stanovil za odstranění 1 tuny dotčeného odpadu (nepoužitelných léčiv) cenu ve výši 20 500 Kč a za přepravu odpadu (počítáno s měrnou jednotkou v ks) cenu ve výši 8 200 Kč. Dodatek č. 8 pak stanovil za odstranění 1 tuny dotčeného odpadu (nepoužitelných léčiv) cenu ve výši 21 525 Kč a za jeho přepravu cenu ve výši 9 185 Kč za ks[3]. Z fakturace za doby účinnosti dodatků č. 7 a č. 8 současně vyplývá, že zbylé jednotkové ceny, tj. za PE vložku a za pronájem nádob byly kontinuálně zachovány a jejich výše měněna nebyla.

II. POSTUP ÚŘADU PŘED ZAHÁJENÍM ŘÍZENÍ O PŘESTUPKU

7. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“), jako orgán příslušný podle § 248 ve spojení s § 270 odst. 5 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů[4] (dále jen „zákon“), k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání veřejné zakázky a pro zvláštní postupy podle části šesté zákona zadavatelem a k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel pro postup v zadávacím řízení nebo pro zvláštní postup podle části šesté zákona stanovených přímo použitelným předpisem Evropské unie zadavatelem, jakož i k projednání přestupků podle zákona, obdržel dne 21. 11. 2024 podnět ze dne 20. 11. 2024 (dále jen „podnět“) s žádostí o prošetření postupu zadavatele při uzavírání dodatků č. 1 až 8 ke smlouvě. Podnět byl Úřadem zaevidován pod sp. zn. ÚOHS-P1078/2024/VZ. Pisatel v podnětu mimo jiné vyjádřil domněnku, že změny smlouvy provedené dodatky č. 1 až 8 *„představují podstatné změny smlouvy, které jsou dle § 222 odst. 1 ZZVZ zásadně nepřípustné.“*

8. Na základě podaného podnětu si Úřad výzvou ze dne 28. 11. 2024 vyžádal od zadavatele dokumentaci pořízenou v souvislosti s šetřeným postupem zadavatele a vyjádření k tvrzením pisatele, která byla obsahem podnětu.

9. Dne 18. 12. 2024 obdržel Úřad vyjádření zadavatele z téhož dne (dále jen „vyjádření zadavatele ze dne 18. 12. 2024“). Zadavatel sdělil, že smlouvu uzavřel s vybraným dodavatelem na základě řádně vyhlášeného poptávkového řízení, jež proběhlo před více než 20 lety, a proto není schopen Úřadem požadované doklady dohledat, resp. není ani povinen tyto schraňovat. Pomocí dodatků se dle zadavatele v průběhu let měnila pouze příloha č. 2 smlouvy upravující seznam sběrných míst, a to vzhledem k rozrůstajícímu se počtu lékáren, ze kterých bylo nutné nepoužitá léčiva svážet. Zadavatel dodal, že až v roce 2022 byla zvýšena cena odměny za nakládání s odpadem a za přepravu. K tomu zadavatel podotkl, že vybraný dodavatel zprostředkovává svoz a likvidaci nepoužitelných léčiv z lékáren bezúplatně, kdy náklady vzniklé s odevzdáním a odstraněním nepoužitelných léčiv hradí stát prostřednictvím krajského úřadu. Zadavatel uvedl, že je přesvědčen, že jedná zcela v souladu s § 89 odst. 2 zákona č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů, v rozhodném znění (dále jen „zákon o léčivech“).

[3] Z Úřadu dostupné fakturace vyplývá, že i tyto ceny byly stanoveny bez DPH.

[4] Úřad konstatuje, že posoudil otázku příznivosti pozdější právní úpravy a pozdější právní úprava zákona byla shledána v rámci posuzovaného pokračování v přestupku jako příznivější s ohledem na novelu zákona, kterou s účinností od 3. 4. 2025 došlo k navýšení limitů pro veřejné zakázky malého rozsahu dle § 27 zákona, kdy konkrétně u veřejných zakázek na služby byl navýšen limit z 2 000 000 Kč na 3 000 000 Kč (blíže viz dále odůvodnění tohoto rozhodnutí).

Zadavatel v souvislosti s tím uvedl, že je toho názoru, že i kdyby zamýšlel měnit zavedený systém ve svozu a likvidaci nepoužitelných léčiv z lékáren, což v úmyslu za stávajícího stavu nemá, nebylo by nutné vyhlašovat veřejnou zakázku na výběr osoby, která bude bezúplatně zajišťovat dané služby, a to i přes zvýšení nákladů na samotný svoz a likvidaci. Zadavatel k tomu opakovaně poukázal na to, že osoby, které tuto činnost bezúplatně vykonávají, vyčíslují pouze náklady, které vzniknou odevzdáním nepoužitelných léčiv a jejich odstraněním, a že takto vyčíslené náklady jim prostřednictvím krajského úřadu hradí stát.

10. V opakované výzvě k zaslání vyjádření k podnětu a dokumentace a výzvě k zaslání doplňujících informací a podkladů ze dne 16. 4. 2025 (dále jen „výzva ze dne 16. 4. 2025“) Úřad v reakci na vyjádření zadavatele ze dne 18. 12. 2024 sdělil, že neshledává důvod nepovažovat šetřený postup zadavatele za postup naplňující znaky zadání veřejné zakázky ve smyslu § 2 odst. 1 zákona, resp. za postup, na jehož zadání anebo případné změny závazku ze smlouvy na poskytování předmětného plnění by neměl dopadat zákon. K tomu Úřad poukázal na skutečnost, že smlouva ve znění jejích dodatků byla uzavřena mezi zadavatelem jakožto veřejným zadavatelem ve smyslu § 4 odst. 1 písm. d) zákona a vybraným dodavatelem a že její součástí je jednoznačný závazek vybraného dodavatele provést pro zadavatele tam sjednané služby a závazek zadavatele uhradit za ně vybranému dodavateli sjednanou finanční odměnu. Úřad tak výzvou ze dne 16. 4. 2025 zadavatele opakovaně vyzval k vyjádření se k v podnětu uváděným skutečnostem vztahujícím se k otázce zákonnosti uzavírání dodatků (zejm. dodatků č. 7 a 8). V této souvislosti Úřad dále zadavatele vyzval zejm. k objasnění, v návaznosti na jaká ustanovení § 222 zákona zadavatel prováděl změny smlouvy (zejm. dodatky č. 7 a 8) vč. prokázání, že provedením změn učiněných danými dodatky nedošlo k naplnění podstatné změny závazku ze smlouvy dle § 222 odst. 3 zákona. V této souvislosti Úřad zadavatele rovněž vyzval k bližší specifikaci důvodů, pro které zadavatel přistoupil ke změně smlouvy prostřednictvím daných dodatků vč. určení, která konkrétní změna byla učiněna v návaznosti na kterou konkrétní skutečnost. Úřad zadavatele také vyzval, aby doložil tvrzené skutečnosti příslušnými podklady, které by je prokazovaly, a opakovaně i k tomu, aby předložil dokumentaci související s šetřeným postupem zadavatele, a to i ve vztahu ke všem provedeným změnám závazku ze smlouvy.

11. Zadavatel v reakci na výzvu ze dne 16. 4. 2025 zaslal Úřadu dne 25. 4. 2025 své vyjádření z téhož dne (dále jen „vyjádření zadavatele ze dne 25. 4. 2025“). Zadavatel sdělil, že si za svým vyjádřením ze dne 18. 12. 2024 stojí a že toto bylo z jeho pohledu zcela vyčerpávající, s uvedením všech podstatných argumentů a důvodů, které jej vedly k závěrům, které v něm vyjádřil. Zadavatel přílohou vyjádření ze dne 25. 4. 2025 Úřadu zaslal přehledy o celkové evidenci léků sebraných v Kraji Vysočina za roky 2019 až 2024 a výkazy z účetního deníku (resp. přehled faktur) za období od prosince roku 2018 do listopadu roku 2024 vztahující se k dotčenému plnění. Podle zadavatele je z uvedených informací a podkladů patrné, že dodatky č. 7 a 8 měly své opodstatnění převážně v objemu svážených léčiv, kdy došlo k jeho nárůstu, stejně jako došlo ke zvýšení počtu lékáren v jednotlivých okresech zadavatele. Zadavatel dodal, že má za to, že jeho postup byl v souladu s čl. 72 odst. 1 písm. c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (dále jen „směrnice 2014/24/EU“).

12. Výzvou k zaslání doplňujících informací a podkladů ze dne 23. 9. 2025 (dále jen „výzva ze dne 23. 9. 2025“) Úřad zadavatele opětovně vyzval k poskytnutí dalších informací a podkladů za účelem zjištění skutkového stavu věci. Úřad zadavateli sdělil, že jím poskytnuté podklady

neobsahují dostatečně podrobné informace (položkový rozpad jednotlivých faktur) pro posouzení zákonnosti změn závazku ze smlouvy provedených uzavřením dodatků č. 7 a 8, resp. pro posouzení, zda se jedná o nepodstatné změny závazku podle § 222 zákona, či nikoli. Konkrétně Úřad zadavatele vyzval k zaslání jednotlivých faktur (uvedených v přehledu faktur), případně i dalších účetních či jiných dokladů tak, aby bylo zjistitelné, jaká konkrétní plnění (položky) byla předmětem jednotlivých faktur, jaký byl jejich rozsah a jaká byla jejich cena. Současně Úřad zadavatele vyzval k zaslání těchto podkladů i k předchozímu období plnění dotčené smlouvy. Za předpokladu, že zadavatel nedisponuje z objektivních důvodů účetními či jinými doklady prokazujícími Úřadem požadované (za celou dobu trvání smlouvy), pak Úřad zadavatele vyzval také k předložení soupisů nákladů předkládaných Ministerstvu financí[5] v rámci žádosti o náhradu nákladů vynaložených za účelem likvidace nepoužitelných léčiv. Současně Úřad vyzval zadavatele ke sdělení, jak konkrétně a v jaké výši byla stanovena předpokládaná hodnota veřejné zakázky při jejím prvotním zadání.

13. Žádostí o poskytnutí informací a podkladů ze dne 23. 9. 2025 (dále jen „žádost ze dne 23. 9. 2025“) Úřad oslovil Ministerstvo financí, kdy jej požádal o zaslání soupisů nákladů vynaložených na svoz a likvidaci nepoužitelných léčiv, jež byly součástí jednotlivých žádostí zadavatele za dobu trvání smlouvy, případně jakýchkoli jiných podkladů vztahujících se k šetřenému postupu zadavatele, kterými Ministerstvo financí disponuje, zejm. podkladů vyjadřujících celkový rozsah, objem a cenu plnění v čase i jejich rozpad na jednotlivé položky a jednotkové ceny.

14. Dne 26. 9. 2025 obdržel Úřad odpověď Ministerstva financí z téhož dne, v níž byl Úřad informován, že dle metodického postupu č. j. MF-29144/2019/1201-3 a v rámci zásad hospodárnosti nejsou prvotní doklady na Ministerstvo financí předkládány, kdy tyto jsou ponechány na příslušných krajských úřadech k případné kontrole. Ministerstvo financí Úřadu doporučilo, aby se v dané věci obrátil přímo na zadavatele.

15. Dne 2. 10. 2025 obdržel Úřad v reakci na výzvu ze dne 23. 9. 2025 vyjádření zadavatele z téhož dne (dále jen „vyjádření zadavatele ze dne 2. 10. 2025“). Zadavatel sdělil, že společnost na zajištění svozu a odstranění nebezpečného odpadu – léčiv byla vybírána na základě poptávkového řízení v roce 2003, kdy byl vytvořen seznam společností, které byly oprávněné k nakládání s odpady. Následně byly osloveny 2 společnosti, které působily v Kraji Vysočina, tyto společnosti poslaly své nabídky a následně byla vybrána společnost s nejnižší nabídkovou cenou. Zadavatel zopakoval, kdy byla uzavřena smlouva a její jednotlivé dodatky, a dále uvedl, že prvními dodatky byla měněna příloha č. 2 smlouvy, tj. seznam lékáren, a až dodatkem č. 7 a dodatkem č. 8 byla změněna příloha č. 1 smlouvy upravující odměnu za provedené služby. Zadavatel dodal, že při obou změnách byla stanovena paušální částka, a proto není schopen odpovědět na individuální skladbu fakturovaného plnění, tj. položkové rozdělení fakturované ceny. Zadavatel připomněl, že jednotlivé objemy svozu nepoužitelných léčiv vybraným dodavatelem za jednotlivé roky již Úřadu zaslal, přičemž pokud by Úřad i tak požadoval zaslání jednotlivých faktur s položkovým rozpisem, zadavatel nedokáže odhadnout lhůtu, do které by toho byl schopen. Poukázal přitom na to, že by se dle jeho názoru jednalo o tak rozsáhlý soubor, že by nebylo možné jej zaslat prostřednictvím datové schránky. Zadavatel přílohou vyjádření

[5] Česká republika – Ministerstvo financí, IČO 00006947, se sídlem Letenská 525/15, 118 00 Praha 1 (dále jen „Ministerstvo financí“).

ze dne 2. 10. 2025 zaslal Úřadu výše zmíněné nabídky, smlouvu vč. její přílohy č. 1, dodatek č. 7, dodatek č. 8 a ukázku příloh faktur (dokladů o předání a převzetí odpadu).

16. Žádostí o sdělení informací a zaslání podkladů ze dne 22. 12. 2025 (dále jen „žádost ze dne 22. 12. 2025“) Úřad požádal vybraného dodavatele o poskytnutí součinnosti v podobě sdělení níže specifikovaných informací a poskytnutí relevantních podkladů. Úřad vybraného dodavatele požádal o sdělení, jakým způsobem je stanovována výše jednotlivých fakturovaných částek za plnění poskytnuté zadavateli (tj. jakým způsobem je stanovena konkrétní částka uvedená v každé dílčí faktuře), resp. o objasnění, jak probíhala fakturace na základě smlouvy ve znění jejích dodatků. Úřad se konkrétně doptal, jak byl fakturován navýšený svoz uskutečněný 1x měsíčně založený dodatkem č. 6, tj. jaké všechny dílčí položky a v jaké výši byly při něm fakturovány, a to i následně dle dodatků č. 7 a 8, byl-li i nadále tento navýšený svoz u vybraných lékáren zachován. Úřad dále vybraného dodavatele požádal o objasnění, jak probíhala fakturace za položky počítané na roční bázi, jestliže v průběhu roku došlo ke změně, jež musela být v rámci této položky nějak zachycena. Úřad se rovněž doptal, jakým způsobem byla fakturována položka „cena za PE vložku“, tj. zda byla započítávána vždy u každého svozu pro každou evidovanou pronajatou nádobu, a co konkrétně představuje položka „NAKLÁDKA ODP.VČ.PŘIST.ODV.IKS NNN“ uvedená v příloze č. 1 smlouvy ve znění dodatků č. 7 a 8, co je jejím předmětem a jakým způsobem je počítána, resp. jakým způsobem je zadavateli fakturována. K položce „NAKLÁDKA ODP.VČ.PŘIST.ODV.IKS NNN“ požádal Úřad vybraného dodavatele též o sdělení, zda tato byla fakturována i před uzavřením dodatku č. 7, případně zda se jedná o náhradní položku za jinou původně fakturovanou položku. Úřad se vybraného dodavatele též doptal, zda fakturace za plnění realizované na základě smlouvy ve znění jejích dodatků č. 7 a 8 je uskutečněna právě pouze na základě součtu položky za odstranění odpadu (jednotky počítány v tunách) a položky „NAKLÁDKA ODP.VČ.PŘIST.ODV.IKS NNN“ (jednotky počítány v kusech). Úřad požádal vybraného dodavatele rovněž o sdělení, zda navýšený počet nádob u vybraných lékáren, jenž byl založen dodatkem č. 1, byl dále v rámci svozu zachován, a to až do současnosti, a obdobně pak, zda byla dosud zachována i navýšená četnost svozu u vybraných lékáren (1x měsíčně) založená dodatkem č. 6, popř. pokud nikoli, kdy a v jaké podobě k případné změně došlo. Úřad vybraného dodavatele v souvislosti s výše uvedeným požádal i o zaslání faktur a podkladů pro jednotlivé faktury vystavené zadavateli na základě smlouvy, jimiž vybraný dodavatel disponuje od uzavření smlouvy do současnosti, ze kterých bude vyplývat konkrétní skladba fakturované částky, a to včetně uvedení počtu dílčích jednotek za realizované plnění (min. kg/t, ks, resp. km a další relevantní jednotky) tak, aby bylo zjevné, že zadavateli fakturovaná částka odpovídá smluvně dohodnutému způsobu fakturace a odvíjí se od reálně poskytnutého plnění.

17. Dne 14. 1. 2026 obdržel Úřad v reakci na žádost ze dne 22. 12. 2025 odpověď vybraného dodavatele ze dne 13. 1. 2026 (dále jen „odpověď vybraného dodavatele“). Vybraný dodavatel potvrdil, že dodatkem č. 6 byla po dohodě s objednatelem stanovena zvýšená četnost svozu odpadu na 1x měsíčně, nicméně na fakturovanou částku za dopravu to dle něj nemělo vliv. Vybraný dodavatel uvedl, že fakturováno bylo pouze skutečně převzaté množství odpadu od lékáren v daném měsíci, které je doloženo v přílohách faktur. Fakturace paušální částky za svoz z položky „NAKLÁDKA ODP.VČ.PŘIST.ODV.IKS NNN“ dle vybraného dodavatele tedy zůstala v původní frekvenci 1x za 2 měsíce. Vybraný dodavatel dále sdělil, že fakturace položek „pronájem plastových nádob“ probíhá v kvartální frekvenci, že v průběhu roku jsou počty pronajímaných nádob aktualizovány dle požadavků objednatele (pokud dojde k zajištění služby v nově otevřené lékárně, či naopak ke zrušení lékárny) a že fakturovaný počet je zohledněn

ve fakturaci od následujícího kvartálu. Počet fakturovaných pytlů dle vybraného dodavatele odpovídá počtu pronajatých nádob. Vybraný dodavatel dále uvedl, že fakturace položky „cena za PE vložku“ byla vždy podle počtu obsluhovaných nádob v daném období, tzn. kolik nádob, tolik vložek. Vybraný dodavatel současně uvedl, že položka „NAKLÁDKA ODP.VČ.PŘIST.ODV.IKS NNN“ je paušální částka tzv. „za kolo“, tedy za 1 svoz všech lékáren dle dispozic objednatele, a že cena obsahuje nakládku odpadu, manipulaci a dopravu. K tomu dále uvedl, že měrnou jednotkou jsou ks, a že se tedy jedná o částku fakturovanou jednou za určité období bez ohledu na množství likvidovaných léčiv. Vybraný dodavatel uzavřel, že způsob fakturace poptávané služby týkající se sběru a zneškodnění odpadu – nepoužitelných léčiv je po celou dobu trvání zakázky v podstatě neměnný a skládá se z fakturace paušální částky za odvoz s názvem „NAKLÁDKA ODP.VČ.PŘIST.ODV.IKS NNN“ a konkrétního množství odpadu převzatého z jednotlivých lékáren, přičemž potvrzení o převzetí nepoužitelných léčiv vč. celkového přehledu o převzatém množství odpadu činí nedílnou přílohu faktur. Přílohou své odpovědi zaslal vybraný dodavatel Úřadu jednotlivé faktury vystavené objednateli za předmětné plnění za období let 2021 až 2025 vč. evidence převzatého množství nepoužitelných léčiv v daném období.

III. PRŮBĚH ŘÍZENÍ O PŘESTUPKU

18. Vzhledem k tomu, že Úřad na základě obdržených podkladů získal pochybnost, zda se obviněný nedopustil pokračování v přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona tím, že postupoval v rozporu s § 222 odst. 1 zákona, když bez provedení některého z v úvahu přicházejících druhů zadávacích řízení uvedených v § 3 zákona či jiného zákonem aprobovaného postupu uzavřel s vybraným dodavatelem ke smlouvě dne 3. 2. 2022 dodatek č. 7 a dne 7. 7. 2022 dodatek č. 8, jejichž prostřednictvím navýšil finanční odměnu vybraného dodavatele za odvoz a zneškodnění odpadu – nepoužitelných léčiv, čímž ve smyslu § 222 odst. 3 písm. b) zákona umožnil podstatnou změnu závazku ze smlouvy, neboť se jednalo o takové změny smluvních podmínek, které změnily ekonomickou rovnováhu závazku ze smlouvy ve prospěch vybraného dodavatele, aniž by byly splněny podmínky pro aplikaci některé z výjimek dle § 222 odst. 2, 4, 5, 6 nebo 7 zákona, přičemž tím mohl ovlivnit výběr dodavatele, zahájil Úřad správní řízení z moci úřední vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0272/2026/VZ.

19. Účastníkem řízení o přestupku je podle § 68 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), obviněný.

20. Zahájení řízení o přestupku oznámil Úřad obviněnému přípisem ze dne 17. 4. 2026, ve kterém jej seznámil se zjištěnými skutečnostmi, jež budou podkladem pro rozhodnutí.

21. Dnem 17. 4. 2026, kdy bylo předmětné oznámení o zahájení řízení o přestupku doručeno obviněnému, bylo podle § 249 zákona ve spojení s § 78 odst. 2 zákona o přestupcích zahájeno řízení o přestupku z moci úřední.

22. Usnesením ze dne 20. 4. 2026 stanovil Úřad obviněnému lhůtu, ve které byl podle § 36 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), oprávněn navrhovat důkazy a činit jiné návrhy a podle § 36 odst. 2 správního řádu oprávněn vyjádřit v řízení své stanovisko. Předmětným usnesením Úřad obviněnému rovněž ve smyslu § 39 odst. 1 správního řádu určil lhůtu k doložení dat skutečných úhrad všech jednotlivých

faktur vystavených za plnění ze smlouvy ve znění jejích dodatků, u kterých datum této skutečné úhrady spadá do období od 3. 2. 2021 do 6. 7. 2022.

23. Dne 24. 4. 2026 obdržel Úřad v reakci na usnesení ze dne 20. 4. 2026 vyjádření zadavatele z téhož dne (dále jen „vyjádření zadavatele ze dne 24. 4. 2026“). Obviněný úvodem sdělil, že požadovaná data týkající se skutečných úhrad faktur zasílá přílohou tohoto vyjádření. Dále uvedl, že již od první výzvy Úřadu k zaslání dokumentace a vyjádření k obsahu podnětu se zabýval zde šetřeným případem v hlubších souvislostech, avšak až na základě shrnutí relevantních skutečností uvedeného v oznámení o zahájení správního řízení ze dne 17. 4. 2026 dospěl k závěru, že jako veřejný zadavatel opravdu pochybil. Obviněný uvedl, že se však z jeho strany nejednalo o úmyslné jednání, kdy podstatou byla snaha šetřit veřejné prostředky. Obviněný sdělil, že se dotazoval ostatních krajských úřadů, jakým způsobem a v jaké výši úhrady probíhá sběr a zneškodňování nepoužitých léčiv v rámci lékáren v dalších krajích, přičemž na základě zjištěných skutečností dospěl k závěru, že tak, jak byla smlouva s vybraným dodavatelem nastavena, jsou významně šetřeny veřejné prostředky, a proto se snažil smlouvu zachovat. Obviněný přitom dle svých slov zohlednil také skutečnost, že okruh osob oprávněných odstraňovat nepoužitá léčiva je stanoven legislativou a seznamem vedeným u Ministerstva zdravotnictví. Obviněný dále uvedl, že neúmyslným a nevědomým protiprávním jednáním sice nevznikla škoda ani jiná újma ve veřejném sektoru, ale že z formálně právního hlediska mohlo dojít ke zvýhodnění vybraného dodavatele, tedy k nepřípustnému zásahu do hospodářské soutěže. Zadavatel sdělil, že učiní potřebné kroky k nápravě tak, že smlouvu s vybraným dodavatelem řádně vypoví, kdy po uplynutí výpovědní lhůty, která činí 3 měsíce, zajistí sběr a zneškodnění odpadu (nepoužitých léčiv) jinou cestou, a to v souladu se zákonnou úpravou zajištění takového plnění, přičemž bude dbát i na dodržení povinností veřejného zadavatele uložených zákonem.

24. Usnesením ze dne 12. 5. 2026 stanovil Úřad obviněnému lhůtu, ve které se mohl podle § 261 odst. 3 zákona vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Ve lhůtě stanovené usnesením ze dne 12. 5. 2026 ani později do doby vydání tohoto rozhodnutí se obviněný k podkladům rozhodnutí nevyjádřil.

IV. ZÁVĚRY ÚŘADU

25. Úřad přezkoumal na základě § 248 a následujících ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech relevantních podkladů, zejména dokumentace související s šetřeným postupem obviněného a vyjádření obviněného a vybraného dodavatele, a na základě vlastních zjištění rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrocích I. až III. tohoto rozhodnutí. Ke svému rozhodnutí uvádí Úřad následující rozhodné skutečnosti.

K výroku I. tohoto rozhodnutí

Rozhodná právní úprava

26. Úřad konstatuje, že je povinen zohlednit jakoukoli pozdější právní úpravu zákona či jeho prováděcích právních předpisů a posoudit, zda tato není pro obviněného příznivější. Uvedené pravidlo vyplývá z čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod (na úrovni mezinárodního práva z čl. 15 odst. 1 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech), které je základem výjimky z jinak obecně platného zákazu retroaktivity trestních norem, která se uplatní v případě, kdy je pozdější právní úprava pro pachatele příznivější, přičemž podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu je v daném případě přípustná analogie mezi

normami soudního (trestněprávního) trestání a správního trestání. Závěry formulované Nejvyšším správním soudem došly svého výslovného zákonného zakotvení, a to prostřednictvím zákona o přestupcích, který je obecným právním předpisem upravujícím jak institut přestupků, tak také postup správních orgánů při jejich šetření a trestání. Dle § 2 odst. 1 zákona o přestupcích se odpovědnost za přestupek posuzuje podle zákona účinného v době spáchání přestupku; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, je-li to pro pachatele přestupku příznivější. V duchu uvedeného tedy Úřad přistoupil k posouzení právě řešené věci.

27. Úřad uvádí, že posoudil otázku příznivosti pozdější právní úpravy a pozdější právní úprava zákona byla shledána v rámci posuzovaného pokračujícího přestupku jako příznivější. K tomu Úřad uvádí dále následující. Za účinnosti pozdější právní úpravy by sice i nadále bylo možné konstatovat spáchání téhož přestupku obviněným při nedodržení stejné povinnosti a stejná by byla při posuzování kontextu trestu i možná sazba výše pokuty, kdy shodná by byla též úprava promlčecí doby, resp. zániku odpovědnosti obviněného za přestupek. Úřad nicméně konstatuje, že novelou zákona s účinností od 3. 4. 2025 došlo k navýšení limitů pro veřejné zakázky malého rozsahu dle § 27 zákona, kdy konkrétně u veřejných zakázek na služby byl tento limit navýšen z 2 000 000 Kč na 3 000 000 Kč. Vzhledem k tomu, že Úřad prováděl výpočty předpokládané hodnoty šetřených veřejných zakázek (viz dále odůvodnění tohoto rozhodnutí), které poměřoval s daným limitem za účelem posouzení, zda byla naplněna skutková podstata daného přestupku, shledal právní úpravu obsahující vyšší limit 3 000 000 Kč, tj. pozdější právní úpravu zákona v kontextu výše uvedeného jako příznivější.

28. S ohledem na výše uvedené pak Úřad považuje za vhodné vyjádřit se i k ustanovení § 222 odst. 1 zákona, jehož formulace po novelizaci zákonem č. 166/2023 Sb. dostála změny v podobě výslovného zakotvení podmínky, že při využití výjimky dle § 222 odst. 1 zákona nesmí „celková hodnota závazku po změně“ překročit příslušný limit. Tato změna nabyla účinnosti ke dni 16. 7. 2023. S ohledem na uvedené se může zdát, že formulace ustanovení § 222 odst. 1 zákona před novelizací mohla být pro obviněného příznivější, kdy tehdejší znění dotčeného zákonného ustanovení uvedený dovětek neobsahovalo. K této „pro obviněného příznivější“ právní úpravě se vyjádřil předseda Úřadu v rozhodnutí č. j. ÚOHS-10645/2026/162 ze dne 26. 3. 2026, kde mj. uvedl, že *„to, v čem se text novelizovaného ustanovení § 222 odst. 1 zákona oproti jeho původnímu znění liší, je pouze výjimka ze zákazu podstatné změny závazku […]. Věta druhá novelizovaného ustanovení pak jen upřesnila, kdy se tato výjimka ze zákazu podstatné změny závazku nepoužije, tedy stanovila její meze (limity stanovené § 25, § 27 a § 178 zákona). Pokud bylo tedy obdobné pravidlo výkladem dovozeno i ve vztahu k původnímu znění § 222 odst. 1 zákona, za jehož účinnosti byl uzavřen dodatek č. 7, není tak činěno k tíži obviněného, nýbrž k jeho prospěchu, neboť se takto dovozuje výjimka ze zákonné povinnosti. Jinými slovy, pokud by měl obviněný pravdu a z původního znění zákona by nevyplývalo totéž, co vyplývá ze znění nového (tj. vydané stanovisko by v podstatě vykládalo zákon v rozporu nad rámec jeho textu), pak by platilo, že i změnu, jejíž hodnota by limit VZMR nepřekročila, musel Úřad posuzovat optikou § 222 odst. 3 zákona, a v případě, že by byla shledána změnou podstatnou, musel by ji jako přestupek postihnout.“* Úřad tak v nyní šetřeném případě uvádí, že vzal v potaz fakt, že dílčí útoky pokračujícího přestupku obviněného byly spáchány za účinnosti dřívější právní úpravy, avšak i s ohledem na výše citované závěry rozhodnutí předsedy Úřadu přistoupil k posouzení pokračujícího přestupku obviněného dle pozdějšího znění zákona, jak je uvedeno výše.

29. Z výše uvedených důvodů tak Úřad shledal pozdější právní úpravu pro obviněného příznivější, a proto spáchání pokračujícího přestupku uvedeného ve výroku I tohoto rozhodnutí posuzoval podle aktuálně platného a účinného znění zákona.

Relevantní ustanovení právních předpisů

30. Podle § 2 odst. 1 zákona se zadáním veřejné zakázky pro účely tohoto zákona rozumí uzavření úplatné smlouvy mezi zadavatelem a dodavatelem, z níž vyplývá povinnost dodavatele poskytnout dodávky, služby nebo stavební práce. Pro účely tohoto zákona se za smlouvu považuje také zápis mezi organizačními složkami státu podle zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, pokud je jeho předmětem úplatné poskytování dodávek, služeb nebo stavebních prací. Za zadání veřejné zakázky se nepovažuje uzavření smlouvy, kterou se zakládá pracovněprávní nebo jiný obdobný vztah, nebo smlouvy upravující spolupráci zadavatele při zadávání veřejné zakázky podle § 7 až 12, § 155, 156, 189 a 190 zákona.

31. Podle § 2 odst. 3 zákona je zadavatel povinen zadat veřejnou zakázku v zadávacím řízení, není-li dále stanoveno jinak. Tato povinnost se považuje za splněnou, pokud je veřejná zakázka zadána na základě rámcové dohody postupem podle části šesté hlavy II zákona, v dynamickém nákupním systému podle části šesté hlavy III zákona nebo pořizována od centrálního zadavatele nebo jeho prostřednictvím podle § 9 zákona.

32. Podle § 3 zákona se zadávacím řízením pro účely tohoto zákona rozumí

    a) zjednodušené podlimitní řízení,

    b) otevřené řízení,

    c) užší řízení,

    d) jednací řízení s uveřejněním,

    e) jednací řízení bez uveřejnění,

    f) řízení se soutěžním dialogem,

    g) řízení o inovačním partnerství,

    h) koncesní řízení, nebo

    i) řízení pro zadání veřejné zakázky ve zjednodušeném režimu.

33. Podle § 14 odst. 2 zákona je veřejnou zakázkou na služby veřejná zakázka, jejímž předmětem je poskytování jiných činností, než uvedených v § 14 odst. 3 zákona.

34. Podle § 16 odst. 1 zákona zadavatel stanoví předpokládanou hodnotu veřejné zakázky. Předpokládanou hodnotou veřejné zakázky je zadavatelem předpokládaná výše úplaty za plnění veřejné zakázky vyjádřená v penězích. Do předpokládané hodnoty veřejné zakázky se nezahrnuje daň z přidané hodnoty.

35. Podle § 16 odst. 2 zákona se do předpokládané hodnoty veřejné zakázky zahrne hodnota všech plnění, která mohou vyplývat ze smlouvy na veřejnou zakázku, není-li dále stanoveno jinak.

36. Podle § 16 odst. 5 zákona se předpokládaná hodnota veřejné zakázky stanoví k okamžiku zahájení zadávacího řízení, nebo k okamžiku zadání veřejné zakázky, pokud nebyla zadána v zadávacím řízení.

37. Podle § 19 odst. 1 zákona se předpokládaná hodnota veřejné zakázky, jejímž předmětem jsou pravidelně pořizované nebo trvající dodávky nebo služby, stanoví jako

    a) skutečná cena uhrazená zadavatelem za dodávky nebo služby stejného druhu během předcházejících 12 měsíců nebo předchozího účetního období, které je delší než 12 měsíců, upravená o změny v množství nebo cenách, které lze očekávat během následujících 12 měsíců, nebo

    b) součet předpokládaných hodnot jednotlivých dodávek a služeb, které mají být zadavatelem zadány během následujících 12 měsíců nebo v účetním období, které je delší než 12 měsíců, pokud nemá k dispozici údaje podle § 19 odst. 1 písm. a) zákona.

38. Podle § 19 odst. 2 zákona platí, že má-li být smlouva uzavřena na dobu delší než 12 měsíců, upraví se předpokládaná hodnota veřejné zakázky stanovená podle § 19 odst. 1 zákona podle § 20 nebo 21 zákona.

39. Podle § 21 odst. 1 zákona je pro stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky na služby, u které se nestanoví celková smluvní cena, rozhodná předpokládaná výše úplaty

    a) za celou dobu trvání smlouvy, je-li doba trvání smlouvy rovna 48 měsíců nebo kratší,

    b) za 48 měsíců u smlouvy na dobu neurčitou, nebo smlouvy s dobou trvání delší než 48 měsíců.

40. Podle § 25 zákona je nadlimitní veřejnou zakázkou veřejná zakázka, jejíž předpokládaná hodnota je rovna nebo přesahuje finanční limit stanovený nařízením vlády zapracovávajícím příslušné předpisy Evropské unie. Nadlimitní veřejnou zakázku zadává zadavatel v nadlimitním režimu podle části čtvrté zákona, pokud není zadávána podle části páté až sedmé zákona, nebo u ní zadavatel neuplatnil výjimku z povinnosti zadat ji v zadávacím řízení.

41. Podle § 26 odst. 1 zákona je podlimitní veřejnou zakázkou veřejná zakázka, jejíž předpokládaná hodnota nedosahuje limitu podle § 25 zákona a přesahuje hodnoty stanovené v § 27 zákona.

42. Podle § 26 odst. 2 zákona zadavatel podlimitní veřejnou zakázku zadává v podlimitním režimu podle části třetí zákona, pokud ji nezadává ve zjednodušeném režimu, nebo u ní neuplatnil výjimku z povinnosti zadat ji v zadávacím řízení.

43. Podle § 27 písm. a) zákona je veřejnou zakázkou malého rozsahu veřejná zakázka, jejíž předpokládaná hodnota je rovna nebo nižší v případě veřejné zakázky na dodávky nebo na služby částce 3 000 000 Kč.

44. Podle § 31 zákona není zadavatel povinen zadat v zadávacím řízení veřejnou zakázku malého rozsahu. Při jejím zadávání je však zadavatel povinen dodržet zásady podle § 6 odst. 1 až 3 zákona.

45. Podle § 222 odst. 1 zákona zadavatel nesmí umožnit podstatnou změnu závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku po dobu jeho trvání bez provedení zadávacího řízení; to neplatí v případě změn, u nichž jsou splněny podmínky pro výjimku z povinnosti zadat veřejnou zakázku

v zadávacím řízení stanovenou tímto zákonem. Je-li taková výjimka omezena pro podlimitní veřejnou zakázku, veřejnou zakázku malého rozsahu, nebo koncesi malého rozsahu, lze ji pro změnu závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku použít pouze tehdy, pokud celková hodnota závazku po jeho změně nepřekročí limit podle

a) § 25 zákona, jde-li o podlimitní veřejnou zakázku,

b) § 27 zákona, jde-li o veřejnou zakázku malého rozsahu, nebo

c) § 178 zákona, jde-li o koncesi malého rozsahu.

46. Podle § 222 odst. 2 zákona se za podstatnou změnu závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku nepovažuje uplatnění změn závazku vyhrazených podle § 100 odst. 1 zákona.

47. Podle § 222 odst. 3 zákona je podstatnou změnou závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku taková změna smluvních podmínek, která by

a) umožnila účast jiných dodavatelů nebo by mohla ovlivnit výběr dodavatele v původním zadávacím řízení, pokud by zadávací podmínky původního zadávacího řízení odpovídaly této změně,

b) měnila ekonomickou rovnováhu závazku ze smlouvy ve prospěch vybraného dodavatele, nebo

c) vedla k významnému rozšíření rozsahu plnění veřejné zakázky.

48. Podle § 222 odst. 4 zákona se za podstatnou změnu závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku nepovažuje změna, která nemění celkovou povahu veřejné zakázky a jejíž hodnota je

a) nižší než finanční limit pro nadlimitní veřejnou zakázku a

b) nižší než

1. 10 % původní hodnoty závazku, nebo

2. 15 % původní hodnoty závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku na stavební práce, která není koncesí.

Pokud bude provedeno více změn, je rozhodný součet hodnot všech těchto změn.

49. Podle § 222 odst. 5 zákona se za podstatnou změnu závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku nepovažují dodatečné stavební práce, služby nebo dodávky od dodavatele původní veřejné zakázky, které nebyly zahrnuty v původním závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku, pokud jsou nezbytné a změna v osobě dodavatele

a) není možná z ekonomických anebo technických důvodů spočívajících zejména v požadavcích na slučitelnost nebo interoperabilitu se stávajícím zařízením, službami nebo instalacemi pořízenými zadavatelem v původním zadávacím řízení, a

b) způsobila by zadavateli značné obtíže nebo výrazné zvýšení nákladů.

50. Podle § 222 odst. 6 zákona se za podstatnou změnu závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku nepovažuje změna, jejíž potřeba vznikla v důsledku okolností, které zadavatel jednající s náležitou péčí nemohl předvídat, a která nemění celkovou povahu veřejné zakázky.

51. Podle § 222 odst. 7 zákona se za podstatnou změnu závazku ze smlouvy dle § 222 odst. 3 zákona na veřejnou zakázku, jejímž předmětem je provedení stavebních prací, nepovažuje záměna jedné nebo více položek soupisu stavebních prací jednou nebo více položkami, za předpokladu že

a) nové položky soupisu stavebních prací představují srovnatelný druh materiálu nebo prací ve vztahu k nahrazovaným položkám,

b) cena materiálu nebo prací podle nových položek soupisu stavebních prací je ve vztahu k nahrazovaným položkám stejná nebo nižší,

c) materiál nebo práce podle nových položek soupisu stavebních prací jsou ve vztahu k nahrazovaným položkám kvalitativně stejné nebo vyšší a

d) zadavatel vyhotoví o každé jednotlivé záměně přehled obsahující nové položky soupisu stavebních prací s vymezením položek v původním soupisu stavebních prací, které jsou takto nahrazovány, spolu s podrobným a srozumitelným odůvodněním srovnatelnosti materiálu nebo prací podle § 222 odst. 7 písm. a) zákona a stejné nebo vyšší kvality podle § 222 odst. 7 písm. c) zákona.

52. Podle § 222 odst. 9 zákona se pro účely výpočtu hodnoty změny nebo cenového nárůstu původní hodnotou závazku rozumí cena sjednaná ve smlouvě na veřejnou zakázku upravená v souladu s ustanoveními o změně ceny, obsahuje-li smlouva na veřejnou zakázku taková ustanovení. Cenový nárůst související se změnami podle § 222 odst. 5 nebo 6 zákona při odečtení stavebních prací, služeb nebo dodávek, které nebyly s ohledem na tyto změny realizovány, nesmí přesáhnout 30 % původní hodnoty závazku; pokud bude provedeno více změn, je rozhodný součet cenových nárůstů všech změn podle § 222 odst. 5 a 6 zákona.

53. Podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona se zadavatel dopustí přestupku tím, že nedodrží pravidla stanovená tímto zákonem pro zadání veřejné zakázky nebo pro zvláštní postupy podle části šesté zákona s výjimkou soutěže o návrh, přičemž tím ovlivní nebo může ovlivnit výběr dodavatele, a zadá veřejnou zakázku nebo uzavře rámcovou dohodu.

54. Podle § 268 odst. 5 zákona platí, že je-li naplněna skutková podstata přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a), c) nebo e) zákona v souvislosti se zadáváním více veřejných zakázek tak, že jednání zadavatele je pokračováním v přestupku, lze za takové pokračování v přestupku uložit pokutu do 10 % součtu cen všech veřejných zakázek, v souvislosti s jejichž zadáváním došlo k porušení zákona, nebo do 20 000 000 Kč, nelze-li součet cen zjistit.

55. Podle § 3 odst. 1 písm. b) bodu 1. nařízení vlády č. 172/2016 Sb., o stanovení finančních limitů a částek pro účely zákona o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „nařízení vlády“), činí, není-li v § 3 odst. 2 až 4 nařízení vlády stanoveno jinak, finanční limit pro určení nadlimitní veřejné zakázky na služby 5 386 000 Kč pro zadavatele podle § 4 odst. 1 písm. d) a e) zákona.

56. Podle § 7 zákona o přestupcích se pokračováním v přestupku rozumí takové jednání, jehož jednotlivé dílčí útoky vedené jednotným záměrem naplňují skutkovou podstatu stejného přestupku, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení, blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku.

Relevantní zjištěné skutečnosti

57. V čl. 1 odst. 1 smlouvy je stanoveno, že *„[p]ředmětem této smlouvy je sběr, odvoz a zneškodnění odpadu – nepoužitelných léčiv (kat. č. 200131, 200132) v souladu s jejími ustanoveními a v souladu s legislativou platnou v oblasti nakládání s odpady a v oblasti nakládání s léčivy. Dále je předmětem této smlouvy pronájem nádob na sběr nepoužitelných léčiv pro všechny lékárny uvedené v příloze č. 2 této smlouvy.“*

58. V čl. 2 odst. 1 smlouvy je stanoveno, že *„[o]dběratel se zavazuje využívat po dobu účinnosti této smlouvy pro sběr, odvoz a zneškodňování výše uvedených odpadů výhradně služeb dodavatele a nesjednat na tyto činnosti smlouvu s jinou firmou.“*

59. V čl. 3 odst. 1 smlouvy je stanoveno, že povinností dodavatele je *„[p]rovádět sběr, odvoz a zneškodnění odpadů v souladu se zákony o odpadovém hospodářství a ostatními obecně závaznými právními předpisy.“*

60. V čl. 3 odst. 2 smlouvy je stanoveno, že povinností dodavatele je *„[p]rovádět uvedené služby dle dohodnutého harmonogramu (min. 1x za dva měsíce) a v odpovídající kvalitě.“*

61. V čl. 3 odst. 3 smlouvy je stanoveno, že povinností dodavatele je *„[v]ybavit všechny lékárny uvedené v příloze č. 2 této smlouvy, která je nedílnou součástí smlouvy, plastovými nádobami na odpady o velikosti 120 l, které budou na základě této smlouvy pronajaty odběrateli.“*

62. V čl. 4 odst. 1 smlouvy je stanoveno, že *„[z]a služby provedené pro odběratele obdrží dodavatel úhradu dle ceny poskytované služby, která bude stanovena cenovým ujednáním obou smluvních stran. Cenové ujednání je uvedeno v příloze č. 1, která je nedílnou součástí této smlouvy a stanoví i výši nájemného za pronájem nádob na sběr odpadu dle čl. 3 odst. 3 této smlouvy. Cenové ujednání je možno měnit a doplňovat pouze písemnou formou na základě souhlasu obou smluvních stran, a to formou dodatku k této smlouvě.“*

63. V čl. 4 odst. 2 smlouvy je stanoveno, že *„[z]a podklad pro úhradu je považována faktura vystavená dodavatelem, jejíž přílohou bude seznam lékáren, u kterých byl svoz odpadu proveden s uvedením množství odpadu, který byl svezen. Splatnost faktury je 21 dnů ode dne jejího doručení odběrateli.“*

64. V čl. 5 odst. 1 smlouvy je stanoveno, že *„[t]ato smlouva se uzavírá s účinností od 1. května 2003 na dobu neurčitou a lze ji vypovědět ve lhůtě tří měsíců vždy ke konci dvouměsíčního svozového období.“*

65. V čl. 5 odst. 2 smlouvy je stanoveno, že *„[d]odavatel se zavazuje v měsíci dubnu vybavit všechny lékárny uvedené v příloze č. 2 této smlouvy pronajatými nádobami podle čl. 3 odst. 3.“*

66. V příloze č. 1 smlouvy je stanoveno, že *„[c]ena za prováděné služby je dohodnuta takto:*

    Za jeden svoz odpadu ze všech sběrných míst uvedených v příloze č. 2 –

cena za dopravu	*7 440, -- Kč (12,-- Kč/km x 620 km)*
cena za zneškodnění 1 kg odpadu	*18,50 Kč*
cena za pronájem 1 ks plastové nádoby o obsahu 120 l s uzavíratelným víkem a výměnnou PE vložkou	*90, -- Kč/rok*

cena za PE vložku 9, -- Kč

Uvedené ceny jsou bez DPH 5 %.“

67. V bodě 2) dodatku č. 1 je stanoveno, že *„[p]říloha č. 2 se doplňuje o seznam sběrných míst […].“*

68. V bodě 3) dodatku č. 1 je stanoveno, že *„[v] souladu s čl. 3, bodem 3 uzavřené smlouvy budou výše uvedené lékárny vybaveny plastovými nádobami na odpady o velikosti 120 l, které budou pronajaty odběrateli dle cenových podmínek uvedených v příloze č. 1 smlouvy.“*

69. V bodě 4) dodatku č. 1 je stanoveno, že *„[v]zhledem k tomu, že jsou svozy realizovány 1x za 2 měsíce, o další sběrné nádoby budou vybaveny lékárny: […].“*[6]

70. V bodě 5) dodatku č. 1 je stanoveno, že *„[d]odatek č. 1 se uzavírá s účinností od 1. září 2003. Ostatní ustanovení smlouvy uzavřené dne 25. dubna 2003 se nemění.“*

71. V bodě 1) dodatku č. 2 je stanoveno, že *„[p]říloha č. 2 se doplňuje o seznam sběrných míst […].“*

72. V bodě 2) dodatku č. 2 je stanoveno, že *„[v] souladu s čl. 3, bodem 3 uzavřené smlouvy budou výše uvedené lékárny vybaveny plastovými nádobami na odpady o velikosti 120 l, které budou pronajaty odběrateli dle cenových podmínek uvedených v příloze č. 1 smlouvy.“*

73. V bodě 3) dodatku č. 2 je stanoveno, že *„[d]odatek č. 2 se uzavírá s účinností od 1. listopadu 2005. Ostatní ustanovení smlouvy uzavřené dne 25. dubna 2003 se nemění.“*

74. V bodě 1) dodatku č. 3 je stanoveno, že *„[p]říloha č. 2 se doplňuje o seznam sběrných míst […].“*

75. V bodě 2) dodatku č. 3 je stanoveno, že *„[v] souladu s čl. 3, bodem 3 uzavřené smlouvy budou výše uvedené lékárny vybaveny plastovými nádobami na odpady o velikosti 120 l, které budou pronajaty odběrateli dle cenových podmínek uvedených v příloze č. 1 smlouvy.“*

76. V bodě 3) dodatku č. 3 je stanoveno, že *„[d]odatek č. 3 se uzavírá s účinností od 1. ledna 2008. Ostatní ustanovení smlouvy uzavřené dne 25. dubna 2003 se nemění.“*

77. V čl. I. dodatku č. 4 je stanoveno, že *„[p]říloha č. 2 vymezující seznam sběrných míst nově zní: […].“*

78. V čl. II. odst. 1 dodatku č. 4 je stanoveno, že *„[v] souladu s čl. 3, bodem 3 Smlouvy o sběru a zneškodňování odpadu – nepoužitelných léčiv budou výše uvedené lékárny vybaveny plastovými nádobami na odpady o velikosti 120 l, které budou pronajaty odběrateli dle cenových podmínek uvedených v příloze č. 1 smlouvy.“*

79. V čl. II. odst. 2 dodatku č. 4 je stanoveno, že *„[d]odatek č. 4 nabývá účinnosti okamžikem podpisu obou smluvních stran.“*

80. V čl. I. dodatku č. 4A je stanoveno, že *„[p]říloha č. 2 vymezující seznam sběrných míst se v části Okres Jihlava doplňuje o:*

Lékárna Krystal, […], Žižkova 1872/89, 586 01 Jihlava.“

[6] Vyjmenováno celkem 9 lékáren, kdy o další 1 sběrnou nádobu mělo být vybaveno 8 z těchto lékáren a o další 2 sběrné nádoby 1 z těchto lékáren.

81. V čl. II. odst. 1 dodatku č. 4A je stanoveno, že *„[v] souladu s čl. 3, bodem 3 Smlouvy o sběru a zneškodňování odpadu – nepoužitelných léčiv bude výše uvedená lékárna vybavena plastovými nádobami na odpady o velikosti 120 l, které budou pronajaty odběrateli dle cenových podmínek uvedených v příloze č. 1 smlouvy.“*.

82. V čl. II. odst. 2 dodatku č. 4A je stanoveno, že *„[d]odatek č. 4A nabývá platnosti okamžikem podpisu obou smluvních stran.“*

83. V čl. I. dodatku č. 5 je stanoveno, že *„[p]říloha č. 2 vymezující seznam sběrných míst nově zní: […].“*

84. V čl. II. odst. 1 dodatku č. 5 je stanoveno, že *„[v] souladu s čl. 3, bodem 3 Smlouvy o sběru a zneškodňování odpadu – nepoužitelných léčiv budou výše uvedené lékárny vybaveny plastovými nádobami na odpady o velikosti 120 l, které budou pronajaty odběrateli dle cenových podmínek uvedených v příloze č. 1 smlouvy.“*

85. V čl. II. odst. 2 dodatku č. 5 je stanoveno, že *„[d]odatek č. 5 nabývá podpisu okamžikem podpisu obou smluvních stran.“*

86. V bodě 1) dodatku č. 6 je stanoveno, že *„[s]mluvní strany se v souladu s čl. 3 odst. 2 smlouvy dohodly, že dodavatel bude zajišťovat sjednané služby pro část lékáren uvedených v příloze č. 2 smlouvy 1x měsíčně, přičemž cena za tento svoz navýšený oproti dosavadní dohodě smluvních stran (1x za dva měsíce) je sjednána ve výši odpovídající násobku množství odpadu převzatého k zneškodnění a ceny za zneškodnění 1 kg odpadu podle přílohy č. 1 smlouvy. Specifikace lékáren, u kterých bude navýšen svoz, je uvedena v příloze č. 3 smlouvy, která je nově sjednána tímto dodatkem a je obsažena v příloze č. 1 tohoto dodatku. Tímto ujednáním není změněn dosud sjednaný termín svozu odpadu (1x za dva měsíce) a cena poskytování sjednaných služeb u všech lékáren uvedených v příloze č. 2 smlouvy.“*

87. V bodě 2) dodatku č. 6 je stanoveno, že *„[s]mluvní strany mění přílohu č. 2 smlouvy (seznam lékáren). Nové znění přílohy č. 2 smlouvy tvoří přílohu č. 2 k tomuto dodatku.“*

88. V bodě 3) dodatku č. 6 je stanoveno, že *„[o]statní ustanovení smlouvy nedotčená tímto dodatkem zůstávají nezměněna.“*

89. V bodě 5) dodatku č. 6 je stanoveno, že *„[d]odatek č. 6 nabývá účinnosti okamžikem podpisu obou smluvních stran.“*

90. V dodatku č. 7 je stanoveno, že *„[p]říloha č. 1 ke Smlouvě o sběru a zneškodňování odpadu – nepoužitých léčiv zní takto:*

‚Odměna za Nakládání s odpadem je stanovena za uvedenou jednotku hmotnosti Odpadu následovně:

P.č.	*Katalogové číslo*	*Kat.*	*UN kód*	*Druh odpadu*	*Kč*	*Jed.*
1	*ZT200132KF01*		*3077*	*Odstranění odpadu 200132*	*20 500,-*	*t*
	200132	*N*		*Jiná nepoužitelná léčiva neuvedená pod číslem 20 01 31*		

Odměna za Přepravu odpadu je stanovena za uvedenou jednotku následovně:

P.č.	Katalogové číslo	Název služby	Kč	Jed.
1	TRNNN0400230	NAKLÁDKA ODP.VČ.PŘIST.ODV.IKS NNN	8 200,-	ks

[…]‘:“

91. V dodatku č. 7 je v bodě 1) závěrečných ustanovení stanoveno, že *„[o]statní ustanovení Smlouvy nedotčená tímto dodatkem zůstávají beze změny.“*

92. V dodatku č. 7 je v bodě 2) závěrečných ustanovení stanoveno, že *„[d]odatek nabývá platnosti dnem podpisu oprávněnými zástupci obou smluvních stran a účinnosti dnem jeho uveřejnění v Informačním systému – Registr smluv. Smluvní strany souhlasí se zveřejněním celého dodatku včetně podpisů v Registru smluv.“*

93. V dodatku č. 8 je stanoveno, že *„[p]říloha č. 1 ke Smlouvě o sběru a zneškodňování odpadu – nepoužitých léčiv zní takto:*

‚Odměna za Nakládání s odpadem je stanovena za uvedenou jednotku hmotnosti Odpadu následovně:

P.č.	Katalogové číslo	Kat.	UN kód	Druh odpadu	Kč	Jed.
1	ZT200132KF01		3077	Odstranění odpadu 200132	21 525,-	t
	200132	N		Jiná nepoužitelná léčiva neuvedená pod číslem 20 01 31		

Odměna za Přepravu odpadu je stanovena za uvedenou jednotku následovně:

P.č.	Katalogové číslo	Název služby	Kč	Jed.
1	TRNNN0400230	NAKLÁDKA ODP.VČ.PŘIST.ODV.IKS NNN	9 185,-	ks

[…]‘:“

94. V dodatku č. 8 je v bodě 1) závěrečných ustanovení stanoveno, že *„[o]statní ustanovení Smlouvy nedotčená tímto dodatkem zůstávají beze změny.“*

95. V dodatku č. 8 je v bodě 2) závěrečných ustanovení stanoveno, že *„[d]odatek nabývá platnosti dnem podpisu oprávněnými zástupci obou smluvních stran a účinnosti dnem jeho uveřejnění v Informačním systému – Registr smluv. Smluvní strany souhlasí se zveřejněním celého dodatku včetně podpisů v Registru smluv.“*

Právní posouzení

Obecná východiska

96. Úřad nejprve v obecné rovině uvádí, že zákon konstruuje zadávací řízení jako formalizovaný proces, který proces kontraktace (jinak upravený obecnými soukromoprávními předpisy) modifikuje a stanovuje další požadavky, které musí zadavatel v jeho průběhu, ale i po jeho konci

dodržet. To vše s cílem zajistit rovnou hospodářskou soutěž, s co nejširší účastí dodavatelů v soutěži o veřejnou zakázku a tím i transparentní použití veřejných prostředků, jež jsou při zadávání veřejných zakázek vynakládány. Zadávání veřejných zakázek tedy představuje specifický postup, v němž uzavření smlouvy i její případná následná modifikace podléhá striktně danému postupu s minimem prostoru pro smluvní volnost.

97. Problematika změny závazku ze smlouvy byla opakovaně řešena v rozhodovací praxi Úřadu i správních soudů. V této souvislosti lze odkázat kupř. na obecné závěry Krajského soudu v Brně, který v rozsudku sp. zn. 62 Af 130/2016-553 ze dne 18. 4. 2019 (jenž byl potvrzen rozsudkem Nejvyššího správního soudu sp. zn. 9 As 153/2019-73 ze dne 8. 8. 2019) vycházel z přesvědčení, že *„zákaz podstatné změny smlouvy uzavřené v zadávacím řízení je klíčovým a – v zadavatelském prostředí – samozřejmým pravidlem; právem regulovaný proces zadávání veřejných zakázek by zcela pozbyl smyslu, jestliže by zadavatel byl limitován zákonem (ZVZ) pouze do okamžiku uzavření smlouvy s vybraným uchazečem a nikoli po celou dobu účinnosti smlouvy na poskytované plnění, tedy aby měl sice povinnost uzavřít smlouvu v souladu s návrhem smlouvy obsaženým v nabídce vybraného uchazeče, ale následně by do ní mohl zasahovat, tedy podmínky plnění odpovídající těm podmínkám, za nichž bylo zadávací řízení vedeno a ve vztahu k nimž byly podávány nabídky, měnit. Z toho plynoucím východiskem pak je, že veškeré zásahy do již uzavřených smluv (ve formě nejrůznějších dodatků) by měly vycházet ze zásady jejich minimalizace, přitom umožněny by měly být změny pouze nepodstatné, bagatelní.“*[7]

98. Pravidla, za kterých může docházet ke změnám závazku z uzavřených smluv na plnění veřejné zakázky, jsou stanovena v § 222 zákona. V § 222 odst. 1 zákona je zakotveno obecné pravidlo pro provádění změn ve vtahu k předmětu plnění veřejné zakázky, dle něhož zadavatel nesmí umožnit podstatnou změnu závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku po dobu jeho trvání bez provedení nového zadávacího řízení podle zákona.[8]

99. Z dikce § 222 odst. 3 zákona vyplývá, že za podstatné změny závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku lze považovat takové změny smluvních podmínek, které by umožnily, pokud by se vyskytovaly v původním zadávacím řízení, účast jiných dodavatelů než těch, kteří se účastnili původního zadávacího řízení, nebo které by umožnily vybrat jiného dodavatele než toho, který byl původně vybrán. Nepřípustná je rovněž taková změna, jež mění způsobem, který nebyl v původních zadávacích podmínkách předpokládán, ekonomickou rovnováhu závazku ze smlouvy ve prospěch dodavatele, jemuž byla veřejná zakázka zadána.[9] Za nepřípustnou je nezbytné dále považovat změnu, která značnou měrou veřejnou zakázku rozšiřuje obecně o jakékoli plnění dodavatele, které původně nebylo předpokládáno.

---

[7] Úřad dodává, že přestože se uvedené rozsudky týkají předchozí právní úpravy zadávání veřejných zakázek, tj. zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, jsou dotčené závěry vzhledem ke stávajícímu principu (ne)podstatné změny závazku ze smlouvy aplikovatelné i na šetřený případ za účinnosti zákona.

[8] Úřad pro úplnost opakuje, že v návaznosti na recentní rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-10645/2026/162 ze dne 26. 3. 2026, které se zabývá mj. otázkou příznivější právní úpravy v kontextu rozdílných znění ustanovení § 222 odst. 1 zákona, Úřad při šetření postupu obviněného postupoval v souladu s právním názorem předsedy Úřadu vysloveným v citovaném rozhodnutí, tj. znění zákona před 16. 7. 2023 dle Úřadu nestanoví jiné povinnosti než znění zákona po uvedeném dni, resp. výkladová ani rozhodovací praxe k němu takto nepřistoupila.

[9] Co se týče pojmu „změna ekonomické rovnováhy smlouvy“, tento není v zákoně blíže vymezen, lze však například odkázat na rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-24031/2021/162/HSc ze dne 30. 8. 2021 vydané v řízení o rozkladu vedeném pod sp. zn. ÚOHS-R0098/2021/VZ, ze kterého vyplývá, že za změnu ekonomické rovnováhy závazku ve prospěch dodavatele je nutno považovat takovou změnu, která tohoto dodavatele zvýhodňuje oproti stavu vzájemných práv a povinností, který panoval v době uzavření smlouvy. Může se přitom typicky jednat například o změnu finančních, resp. platebních podmínek.

100. Zákon zároveň definuje i situace, za kterých se změna závazku ex lege nepovažuje za podstatnou, konkrétně jde o postup dle § 222 odst. 2, 4, 5, 6 a 7 zákona. Jsou to zejména situace, které smlouvu nemění v jejích podstatných náležitostech a jejich dopad na rovnou soutěž mezi dodavateli, resp. na zásady soutěže a zadávání veřejných zakázek je minimální. Ve všech těchto případech změn závazků, které se nepovažují za podstatné, se jedná o výjimky ze zákona (resp. z obecného pravidla zapovídajícího změnu závazku ze smlouvy bez provedení nového zadávacího řízení), pročež je třeba podmínky pro jejich aplikaci vykládat restriktivně. Zadavatel je povinen prokázat, že pro uplatnění takového postupu splňuje všechny zákonné předpoklady, přičemž pokud toho není schopen, nemůže zamýšleným způsobem postupovat.

101. Zamýšlí-li zadavatel provést změnu závazku ze smlouvy, musí mít tedy nejprve postaveno najisto, zda se jedná o změnu podstatnou, či naopak nepodstatnou. Nepodstatné změny, tj. ty, které nenaplňují žádný ze znaků podstatné změny ve smyslu § 222 odst. 3 zákona, nebo které je (tu již bez ohledu na ustanovení § 222 odst. 3 zákona) možné podřadit pod alespoň jedno ustanovení z § 222 odst. 2, 4, 5, 6 nebo 7 zákona, může zadavatel provést bez realizace nového zadávacího řízení. Podstatné změny, tj. změny, které jsou podstatné ve smyslu § 222 odst. 3 zákona a zároveň nenaplňují žádnou z definic nepodstatných změn ex lege, zadavatel naopak nemůže provést bez realizace nového zadávacího řízení.

102. Úřad přitom poukazuje na to, že ustanovení § 222 zákona je systematicky řazeno do společných ustanovení, a vztahuje se tak na všechny veřejné zakázky, tedy i na veřejné zakázky malého rozsahu. Jestliže po provedení změn závazku cena nepřekročí zákonný finanční limit pro veřejné zakázky malého rozsahu, může zadavatel nadále postupovat v souladu s výjimkou dle ustanovení § 31 zákona. V případě, že po provedení změny již smlouva překročí zákonný limit pro veřejné zakázky malého rozsahu, je nutné přípustnost změny posuzovat dle ustanovení § 222 zákona.

Ke smlouvě

103. V posuzovaném případě obviněný uzavřel s vybraným dodavatelem dne 25. 4. 2003 smlouvu s účinností na dobu neurčitou, jejímž předmětem je sběr, odvoz a zneškodnění odpadu – nepoužitelných léčiv a pronájem nádob na sběr nepoužitelných léčiv pro všechny lékárny, jejichž seznam je uveden v příloze č. 2 smlouvy. Vybranému dodavateli za realizaci služeb dle smlouvy náleží finanční odměna, jejíž výše se odvíjí od cenového ujednání upraveného v příloze č. 1 smlouvy, kde jsou stanoveny jednotkové ceny pro konkrétní dílčí plnění, a to cena za dopravu, cena za zneškodnění 1 kg odpadu, cena za pronájem 1 ks plastové nádoby o obsahu 120 l s uzavíratelným víkem a výměnnou PE vložkou a cena za PE vložku.

104. Úřad z dostupných podkladů zjistil, že obsah smlouvy, resp. jejích příloh byl mezi lety 2003 až 2022 opakovaně měněn, kdy za tímto účelem byly uzavírány jednotlivé dodatky smlouvy. Dodatkem č. 1 až dodatkem č. 6 byl postupně měněn (navyšován) počet dotčených lékáren, u nichž probíhá svoz nepoužitelných léčiv, kdy původní hodnota 48 lékáren se dodatkem č. 6 dostala až na hodnotu 134 lékáren. Dodatkem č. 1 byl u vybraných lékáren též navýšen počet sběrných nádob a dodatkem č. 6 bylo dále stanoveno, že sjednané služby pro část (celkem 19) lékáren budou zajišťovány 1x měsíčně, kdy cena za tento navýšený svoz odpovídala násobku množství odpadu převzatého k zneškodnění a ceny za zneškodnění 1 kg odpadu podle přílohy č. 1 smlouvy. Tímto ujednáním přitom nebyl dotčen dosud sjednaný termín „běžného“ svozu odpadu 1x za 2 měsíce. Dodatkem č. 7 a dodatkem č. 8 pak došlo ke změně, resp. úpravě přílohy č. 1 smlouvy, jež spočívala v navýšení některých jednotkových cen za poskytované služby.

Oproti ujednání smlouvy, kde byla stanovena cena za dopravu ve výši 7 440 Kč, cena za zneškodnění 1 kg odpadu ve výši 18,50 Kč, cena za pronájem 1 ks plastové nádoby o obsahu 120 l s uzavíratelným víkem a výměnnou PE vložkou ve výši 90 Kč/rok a cena za PE vložku ve výši 9 Kč (vše bez DPH), stanovil dodatek č. 7 za odstranění 1 tuny dotčeného odpadu (nepoužitelných léčiv) cenu ve výši 20 500 Kč a za přepravu odpadu (počítáno s měrnou jednotkou v ks) cenu ve výši 8 200 Kč. Dodatek č. 8 pak tyto částky dále navýšil, když stanovil za odstranění 1 tuny dotčeného odpadu (nepoužitelných léčiv) cenu ve výši 21 525 Kč a za jeho přepravu cenu ve výši 9 185 Kč za ks[10]. Fakturace vyhotovená za doby účinnosti dodatků č. 7 a 8 dokládá, že zbylé, dodatky č. 7 a 8 neupravené, ceny, tj. cena za PE vložku a cena za pronájem nádob, byly kontinuálně zachovány a jejich výše nijak měněna nebyla.

105. Lze tedy shledat, že obviněný jakožto územní samosprávný celek, jenž naplňuje definici veřejného zadavatele dle § 4 odst. 1 písm. d) zákona, uzavřel s vybraným dodavatelem smlouvu s jejími výše uvedenými dodatky, přičemž obsahem smlouvy (ve znění těchto dodatků) je jednoznačný závazek vybraného dodavatele provést pro zadavatele tam sjednané služby sběru, odvozu a zneškodnění odpadu (nepoužitelných léčiv) a závazek zadavatele uhradit za ně vybranému dodavateli sjednanou (finanční) odměnu. Jinými slovy je obsahem smlouvy (ve znění jejích dodatků) dáno, že za sběr, svoz a likvidaci odpadu (nepoužitelných léčiv) náleží vybranému dodavateli jakožto protiplnění úplata poskytovaná zadavatelem. Nejedná se zde tak o bezúplatnost, jež by z daného závazku činila asynallagmatický právní vztah.[11] Šetřeným postupem zadavatele tedy dochází dle Úřadu k naplnění definice zadání veřejné zakázky ve smyslu § 2 odst. 1 zákona.

106. Z dokumentace související s šetřeným postupem zadavatele a z tvrzení zadavatele obsaženého ve vyjádření zadavatele ze dne 18. 12. 2024 lze pak dojít k závěru, že smlouva ani žádný z jejích dodatků nebyly zadány jako veřejná zakázka v zadávacím řízení podle zákona, resp. podle předchozích právních předpisů.

107. Úřad vzhledem k výše uvedenému ve vztahu k dodatkům č. 7 a 8, u nichž s ohledem na promlčecí dobu dle § 270 odst. 3 písm. a) zákona dosud nedošlo k zániku odpovědnosti za případně spáchaný přestupek v souvislosti s jejich uzavřením, přistoupil k ověření naplnění zákonných pravidel, za kterých může docházet ke změnám závazku z uzavřené smlouvy na plnění veřejné zakázky, tj. podmínek stanovených v § 222 zákona. Úřad tak učinil vzhledem k tomu, že pojal podezření, zda obviněný změnou smlouvy, konkrétně uzavřením dodatku č. 7 a dodatku č. 8, neumožnil v rozporu s ustanovením § 222 zákona podstatnou změnu závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku po dobu jeho trvání bez provedení nového zadávacího řízení. Z tohoto důvodu tak Úřad ve vztahu k uzavřeným dodatkům č. 7 a 8 přikročil ke zkoumání jimi založených změn závazku ze smlouvy v intencích ustanovení § 222 zákona.[12]

---

[10] Z Úřadu dostupné fakturace vyplývá, že i ceny dle dodatků č. 7 a 8 byly stanoveny bez DPH.

[11] Podle přesvědčení Úřadu se bezúplatnost ve smyslu § 89 odst. 2 zákona o léčivech vztahuje na vztah mezi lékárnou a dodavatelem, tedy poskytované plnění je „bezplatné" pro lékárnu (pokud tato využije krajským úřadem oznámených subjektů, neboť v takovém případě hradí i dle příslušného ustanovení zákona o léčivech náklady na uvedené plnění ve výsledku právě krajský úřad). To, že citované ustanovení zákona o léčivech konkrétně stanovuje, že náklady hradí stát prostřednictvím krajského úřadu, pak nijak výše uvedené závěry nenarušuje. Z jakého původního zdroje pochází dotčené prostředky, které jsou ze strany zadavatele hrazeny vybranému dodavateli za služby dle smlouvy (ve znění jejích dodatků), je v kontextu uvedeného irelevantní.

[12] Úřad pro úplnost doplňuje, že přestože smlouva byla uzavřena přede dnem nabytí účinnosti zákona, k uzavření dodatku č. 7 a dodatku č. 8 došlo již za účinnosti zákona. Ve smyslu § 273 odst. 6 zákona tedy Úřad posuzuje obviněným provedenou změnu závazku ze smlouvy podle zákona. K tomu Úřad dále podotýká, že ač citované ustanovení zákona obsahuje výslovný odkaz pouze na zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (resp. zákon č. 139/2006 Sb.,

108. Úřad primárně přistoupil k posouzení, zda ve smyslu § 222 odst. 2, 4, 5, 6 nebo 7 zákona mohlo dojít k aplikaci některé ze zákonem upravených výjimek, tj. zda se mohlo jednat o nepodstatné změny závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku ex lege. Nutno v této souvislosti opětovně zdůraznit, že ve všech případech změn závazků, které při splnění zákonných předpokladů nelze považovat za podstatné, se jedná o výjimky z obecného pravidla zapovídajícího změnu závazku ze smlouvy bez provedení nového zadávacího řízení, které je jako takové třeba vykládat restriktivně. Zadavatel je tak povinen prokázat, že pro uplatnění některého ze změnových ustanovení splňuje všechny zákonné předpoklady, přičemž pokud toho zadavatel není schopen, nemůže zamýšleným způsobem postupovat.

109. Úřad opakovaně uvádí, že dodatkem č. 7 i dodatkem č. 8 byla upravena příloha č. 1 smlouvy, kdy prostřednictvím těchto dodatků došlo k navýšení vybraných jednotkových cen za poskytované služby. Konkrétně byla těmito dodatky navýšena cena za jednotku objemu zneškodněného, resp. odstraněného odpadu (nepoužitelných léčiv) a současně i cena za jeho dopravu, resp. přepravu. Úřad též připomíná, že zadavatel zjevně nepoptal plnění vyplývající ze smlouvy v zadávacím řízení dle zákona a současně ani při změnách smlouvy mj. prostřednictvím dodatků č. 7 a 8 zadávací řízení dle zákona nezahájil. Obviněný tyto upravené smluvní podmínky bez dalšího akceptoval, přičemž z textu přezkoumávaných dodatků nijak nevyplývá, zda se při jejich uzavírání obviněný zabýval posouzením otázky, zda se jedná o změny podstatné ve smyslu § 222 odst. 3 zákona, případně zda nemohlo dojít k uplatnění některé z výjimek vymezujících tzv. nepodstatné změny ve smyslu § 222 odst. 2, 4, 5, 6 nebo 7 zákona. S ohledem na tuto skutečnost Úřad obviněného výzvou ze dne 16. 4. 2025 vyzval mj. k objasnění, v návaznosti na jaká ustanovení § 222 zákona prováděl změny smlouvy učiněné dodatky č. 7 a 8 včetně prokázání, že provedením změn učiněných danými dodatky nedošlo k naplnění podstatné změny závazku ze smlouvy dle § 222 odst. 3 zákona. Ve vyjádření ze dne 25. 4. 2025 se obviněný odkázal na své předchozí vyjádření ze dne 18. 12. 2024, které však jeho postup v intencích § 222 zákona nijak blíže neodůvodňuje, a dále jen stroze bez jakéhokoli bližšího objasnění dodal, že má za to, že jeho postup byl v souladu s čl. 72 odst. 1 písm. c) směrnice 2014/24/EU. Do doby oznámení o zahájení zde vedeného správního řízení obviněný jiné odůvodnění ve vztahu k naplnění podmínek dle § 222 zákona v souvislosti s uzavřením dodatků č. 7 a 8 Úřadu nesdělil. Úřad tak obviněného v předmětném oznámení o zahájení správního řízení upozornil na to, že na výzvu Úřadu neobjasnil, v návaznosti na jaká ustanovení § 222 zákona prováděl změny smlouvy prostřednictvím dodatků č. 7 a 8, včetně případného prokázání oprávněnosti použití příslušné zákonné výjimky dle § 222 zákona. Obviněný pak takové bližší skutečnosti Úřadu nesdělil a nedoložil ani následně ve svém vyjádření ze dne 24. 4. 2026 a ani později do doby vydání tohoto rozhodnutí, naopak ve vyjádření ze dne 24. 4. 2026 výslovně připustil, že v šetřeném případě pochybil.

110. Úřad i v kontextu uvedeného posoudil možnost naplnění některé ze zákonem výslovně vymezených výjimek (§ 222 odst. 2, 4, 5, 6 a 7 zákona), při jejichž naplnění lze změnu charakterizovat jako nepodstatnou.

111. Úřad se předně zabýval tím, zda lze dotčené změny smlouvy podřadit pod výjimku dle § 222 odst. 2 zákona. Podle tohoto ustanovení zákona se za podstatnou změnu závazku ze smlouvy

o koncesních smlouvách a koncesním řízení, ve znění pozdějších předpisů), nikoliv na právní předpisy předcházející, záměrem zákonodárce zjevně bylo postavit najisto, že změny závazků ze smluv na veřejné zakázky provedené za účinnosti zákona se mají posuzovat podle zákona. Aplikace zákona na posouzení změn šetřené smlouvy je tedy logickým důsledkem přiměřené aplikace mechanismu použitého v dotčeném přechodném ustanovení zákona.

na veřejnou zakázku nepovažuje uplatnění změn závazku vyhrazených podle § 100 odst. 1 zákona. Podle § 100 odst. 1 zákona si zadavatel může v zadávací dokumentaci vyhradit změnu závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku nebo rámcové dohody, pokud jsou podmínky pro tuto změnu a její obsah jednoznačně vymezeny a změna nemění celkovou povahu veřejné zakázky. Taková změna se může týkat rozsahu dodávek, služeb nebo stavebních prací, ceny nebo jiných obchodních nebo technických podmínek. Úřad zde neshledal, že by dotčené navýšení jednotkových cen za poptávané plnění realizované dodatky č. 7 a 8 bylo založeno na základě takové předem vyhrazené změny závazku. Z obsahu smlouvy (ve znění jejích dodatků) vyplývá, že v jejím čl. 4 je ve vztahu k ceně a platebnímu ujednání pouze obecně stanoveno, že za provedené služby obdrží dodavatel úhradu dle ceny, která bude stanovena cenovým ujednáním obou smluvních stran, a že toto cenové ujednání je uvedeno v příloze č. 1 smlouvy. K tomu je zde též jen v obecné rovině stanoveno, že cenové ujednání je možno měnit a doplňovat pouze písemnou formou na základě souhlasu obou smluvních stran, a to formou dodatku k této smlouvě. Uvedený čl. 4 a ani jiná část smlouvy (ve znění jejích dodatků) však neobsahují vymezení jakýchkoli konkrétních podmínek, resp. pravidel pro budoucí uplatnění změny (navýšení) ceny. Žádný mechanismus či bližší podmínky pro změnu (navýšení) ceny není stanoven ani v dotčené příloze č. 1 smlouvy, kde jsou bez dalšího uvedeny pouze konkrétní částky za dané dílčí služby, resp. jejich jednotkové ceny. Úřad tak shledal, že předmětné navýšení cen realizované dodatky č. 7 a 8 nemá základ v možné aplikaci vyhrazené změny závazku podle § 100 odst. 1 zákona, neboť obviněný si žádnou změnu závazku ze smlouvy odpovídající možnému navýšení cen nevyhradil. Z uvedených důvodů tedy nelze provedené změny závazku ze smlouvy považovat za nepodstatné ve smyslu ustanovení § 222 odst. 2 zákona.

112. Úřad dále pro účely ověření možnosti aplikace některé z dalších výjimek dle § 222 zákona přistoupil k vyčíslení hodnoty, resp. výše změn učiněných uzavřenými dodatky č. 7 a 8, neboť tyto hrají podstatnou roli při posouzení naplnění podmínek dle dotčených ustanovení zákona.

113. Vzhledem k tomu, že zadavatel Úřadu nedoložil veškeré faktury za poptávané plnění od počátku účinnosti smlouvy[13] a tyto Úřad nezískal ani ze strany vybraného dodavatele, přistoupil Úřad na základě dostupných údajů k modelovému vyčíslení změn učiněných šetřenými dodatky č. 7 a 8. Za tímto účelem Úřad z údajů z faktur získaných od vybraného dodavatele za období let 2021 až 2025 vypočetl průměrnou výši odstraněného, resp. zneškodněného odpadu (nepoužitelných léčiv) na jednu lékárnu[14], přičemž tuto hodnotu následně extrapoloval na období od účinnosti smlouvy, tj. od 1. 5. 2003 až do 1. 3. 2026[15]. Následně byl za dané referenční období při zohlednění počtu lékáren, PE vložek, nájmu za nádoby[16] a jednotkových cen vycházejících z daných ujednání smlouvy a jejích dodatků proveden propočet hodnoty plnění, a to nejprve pro samotnou původní smlouvu a následně pak pro její jednotlivé dodatky.

[13] Důležitost těchto faktur je v šetřeném případě dána zejména tím, že cena za zneškodnění, resp. odstranění odpadu (nepoužitelných léčiv) se v případě smlouvy a jejích dodatků odvíjí od množství skutečně odevzdaného odpadu (nepoužitelných léčiv).

[14] Tento výpočet byl realizován z dostupných údajů podle data vystavení faktur, když k jejich vystavení došlo zjevně poté, co byly známy konkrétní jednotky za dílčí realizovaná plnění. Zohledněn přitom byl skutečný počet vybraným dodavatelem evidovaných lékáren za rok bez ohledu na to, zda všemi těmito lékárnami byl reálně odpad v daném roce odevzdáván, tj. pro zadavatele příznivější varianta.

[15] Úřad uvádí, že propočty byly učiněny k březnu roku 2026, avšak plnění ze smlouvy ve znění jejích dodatků zjevně i po tomto datu pokračuje, resp. smlouva ve znění jejích dodatků je evidentně i později účinná.

[16] Byť byla smlouvou položka pronájem plastové nádoby stanovena v ceně za rok plnění, z informací od vybraného dodavatele vyplývá, že tato byla reálně fakturována v kvartální frekvenci, proto i v rámci modelového propočtu bylo počítáno s čtvrtletní frekvencí (v rámci poměrové části).

Jinými slovy Úřad nejprve spočetl, kolik by činila hodnota plnění ze smlouvy, pokud by po celou výše uvedenou referenční dobu plnění byly zachovány původní podmínky smlouvy. Následně ve vztahu k dodatku č. 1 Úřad spočetl, kolik by tato hodnota plnění činila, pokud by do účinnosti dodatku č. 1 platily původní podmínky smlouvy a po zbylé referenční období podmínky dle dodatku č. 1. Obdobně ve vztahu k dodatku č. 2 Úřad spočetl, kolik by tato hodnota plnění činila, pokud by do účinnosti dodatku č. 1 platily původní podmínky smlouvy, po dobu účinnosti dodatku č. 1 podmínky dle dodatku č. 1 a po dobu účinnosti dodatku č. 2 až po zbytek referenčního období podmínky dle dodatku č. 2. Stejným principem pak Úřad provedl výpočet i k dalším dodatkům, kdy účelem tohoto výpočtu bylo zjištění, jak se od sebe liší jednotlivé hodnoty plnění vzhledem k realizovaným změnám. Na základě uvedeného Úřad zjistil, že oproti plnění za podmínek smlouvy došlo již za podmínek dodatku č. 2 k navýšení přesahujícímu 10 % z této původní hodnoty, jež dalšími dodatky dále rostlo, přičemž v případě plnění za podmínek dodatků č. 7 a 8 se již jednalo o navýšení více jak 100 %[17] z původní hodnoty (přičemž v plnění zadavatel zjevně pokračuje i po 1. 3. 2026).

114. O tom, že jsou dány předpoklady o významném navýšení hodnoty plnění ostatně svědčí i již sama skutečnost, že oproti původnímu počtu 48 lékáren stanovenému smlouvou byl tento počet lékáren dodatky č. 1 až 6 navýšen až na hodnotu 134 lékáren, přičemž dodatky č. 7 a 8 též došlo k nikoli nevýznamnému navýšení dílčích cen plnění (viz výše). Již s ohledem na téměř trojnásobné navýšení počtu lékáren a navýšení vybraných dílčích cen o cca 10 % dodatkem č. 7, resp. o více jak 15 % a o více jak 20 % dodatkem č. 8 se tak jeví jako krajně nepravděpodobné, že by se reálné hodnoty odevzdaného odpadu (nepoužitelných léčiv) z počátku plnění odlišovaly natolik, že by dodatky č. 7 a 8 nebyl překročen limit 10 % původní hodnoty závazku ze smlouvy stanovený v § 222 odst. 4 písm. b) zákona, o čemž svědčí i výše uvedený modelový propočet.

115. Vzhledem k tomu, že § 222 odst. 4 zákona pro veřejné zakázky na služby stanoví, že za podstatnou změnu závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku se nepovažuje změna, která nemění celkovou povahu veřejné zakázky a jejíž hodnota je nižší než finanční limit pro nadlimitní veřejnou zakázku a nižší než 10 % původní hodnoty závazku, přičemž pokud bude provedeno více změn, je rozhodný součet hodnot všech těchto změn, pak výsledky výše uvedeného modelového propočtu jednoznačně ukazují, že dotčený 10 % limit původní hodnoty závazku byl v šetřeném případě zjevně překročen již mnohem dříve než uzavřením dodatku č. 7 a dodatku č. 8. Za dané situace tak nelze shledat ve vztahu k dodatku č. 7 a dodatku č. 8 naplnění podmínek pro existenci nepodstatné změny závazku ze smlouvy ve smyslu § 222 odst. 4 zákona, když hodnota změn dle těchto dodatků byla zjevně podstatně vyšší než 10 % původní hodnoty závazku. V návaznosti na shora uvedené Úřad zdůrazňuje, že ačkoli se do předmětného limitu nezapočítávají změny provedené dle jiných zákonem vymezených výjimek nepodstatné změny dle § 222 zákona, Úřad neshledal, že by k šetřenému plnění byly takové podmínky jiných nepodstatných změn závazku ze smlouvy naplněny (jak prokazují výše uvedené závěry k § 222 odst. 2 zákona a jak bude k dalším dotčeným ustanovením zákona v podrobnostech uvedeno dále). Úřad tak konstatuje, že zadavatel uzavřením dodatku č. 7 a dodatku č. 8 připustil změny, jež nelze považovat za nepodstatné dle § 222 odst. 4 zákona.

[17] Úřad uvádí, že stejného závěru bylo dosaženo, i pokud v rámci modelového propočtu při stanovení průměrného množství odpadu (nepoužitelných léčiv) na lékárnu nebyly započítány objemy za navýšenou frekvenci svozu 1x za měsíc u vybraných lékáren, jež byla stanovena dodatkem č. 6, byť nejsou dány důvody předpokládat, že by dané navýšení frekvence svozu mělo vliv na celkové objemy odpadu (nepoužitelných léčiv). Totožný závěr pak vychází i bez započtení navýšeného počtu nádob u vybraných lékáren stanoveného dodatkem č. 1.

116. Pokud jde o ustanovení § 222 odst. 5 zákona, zadavatel může na základě předmětné výjimky změnit závazek ze smlouvy dodatečným plněním (které v původním závazku nebylo zahrnuto) od dodavatele původní veřejné zakázky, pokud je nezbytné (pro dokončení původní veřejné zakázky) a změna v osobě dodavatele není možná z ekonomických či technických důvodů a způsobila by zadavateli značné obtíže či výrazné navýšení nákladů. Zároveň dle § 222 odst. 9 zákona mj. platí, že cenový nárůst související se změnami podle § 222 odst. 5 nebo 6 zákona při odečtení stavebních prací, služeb nebo dodávek, které nebyly s ohledem na tyto změny realizovány, nesmí přesáhnout 30 % původní hodnoty závazku; pokud bude provedeno více změn, je rozhodný součet cenových nárůstů všech změn podle § 222 odst. 5 a 6 zákona. Úřad zde připomíná, že naplnění dané výjimky vyžaduje kumulativní splnění všech dotčených podmínek. Úřad v návaznosti na výše uvedené akcentuje, že předmětnou výjimku dle § 222 odst. 5 zákona nelze aplikovat na změny učiněné dodatky č. 7 a 8, neboť v jejich případě dochází pouze k prostému navýšení cen za dosavadní plnění, nikoli k rozšíření předmětu plnění dotčené smlouvy o dodatečné služby, které by vybraný dodavatel nově poskytoval obviněnému. Vzhledem k uvedenému tak Úřadu nezbývá než konstatovat, že na daný případ není možné výjimku dle ustanovení § 222 odst. 5 zákona aplikovat.

117. Úřad se dále zabýval otázkou, zda předmětné změny nenaplňují výjimku podle § 222 odst. 6 zákona. Tato uvádí, že za podstatnou změnu závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku se nepovažuje změna, jejíž potřeba vznikla v důsledku okolností, které zadavatel jednající s náležitou péčí nemohl předvídat, a která nemění celkovou povahu veřejné zakázky. I zde pak platí výše citovaný § 222 odst. 9 zákona. Úřad již výše zdůraznil, že obviněný má povinnost důvodnost aplikace každé výjimky jednoznačně prokázat. V návaznosti na to Úřad uvádí, že při posouzení oprávněnosti výjimky podle § 222 odst. 6 zákona nelze vycházet z jakéhokoliv konkrétního věcného odůvodnění, neboť obviněný takové odůvodnění Úřadu nepředložil. Úřad má tedy za to, že obviněný v šetřeném případě nesplnil již první z podmínek pro uplatnění výjimky ve smyslu § 222 odst. 6 zákona, tj. neprokázal, že změny v podobě navýšení cen dotčených dílčích plnění, ke kterým přistoupil prostřednictvím dodatku č. 7 a dodatku č. 8, byly v daném případě skutečně vyvolané okolnostmi, které ani při jednání s náležitou péčí nemohl předvídat. Jinými slovy obviněný nedoložil, čím byla založena nepředvídatelnost takových okolností a jak se konkrétně projevila, tj. např. o kolik ceny dotčených položek týkajících se zneškodnění nepoužitelných léčiv vzrostly právě v důsledku takových nepředvídatelných okolností, tedy nepředložil žádné konkrétní argumenty týkající se toho, jak měly které okolnosti ovlivnit právě tyto položky plnění a právě v té výši, v jaké je obviněný v rámci dodatku č. 7 a dodatku č. 8 akceptoval. Současně Úřad na tomto místě opětovně akcentuje, že obviněný ve vyjádření ze dne 24. 4. 2026 své pochybení připustil.

118. Úřad proto konstatuje, že obviněný neprokázal, že by jím provedené změny smlouvy bylo možné podřadit pod výjimku dle § 222 odst. 6 zákona, přičemž z veškerých dostupných podkladů ani Úřad sám nemohl takový závěr učinit. Úřadu tak nezbývá než konstatovat, že na daný případ není možné aplikovat ani výjimku dle ustanovení § 222 odst. 6 zákona.

119. Úřad pak k výše uvedenému připomíná, že i pokud by se obviněný chtěl dovolávat změn ve smyslu § 222 odst. 5 a 6 zákona, pak by bylo třeba splnit i podmínku dle § 222 odst. 9 zákona, že cenový nárůst související se změnami podle § 222 odst. 5 nebo 6 zákona (při odečtení plnění, které nebylo s ohledem na tyto změny realizováno) nesmí přesáhnout 30 % původní hodnoty závazku. Pokud bude provedeno více změn, je rozhodný součet cenových nárůstů všech změn podle § 222 odst. 5 a 6 zákona. Pokud by se jednalo o porovnání smlouvy

v její původní podobě (a hodnoty závazku dle dané smlouvy) a smlouvy ve znění dodatku č. 7 a dodatku č. 8, tak tato pozdější znění doznala takových změn (blíže viz výše odůvodnění tohoto rozhodnutí), že je dle Úřadu krajně nepravděpodobné, o čemž ostatně svědčí i výše uvedené výsledky z modelového propočtu, že by mohl být daný limit 30 % v šetřeném případě dodržen.

120. V šetřeném případě se z logiky věci nemohlo jednat ani o nepodstatnou změnu závazku ze smlouvy ve smyslu § 222 odst. 7 zákona, neboť v šetřeném případě nešlo v případě dodatků č. 7 a 8 o záměnu položek plnění, nýbrž o navýšení vybraných jednotkových cen za poskytované plnění.

121. Úřad tedy konstatuje, že se v případě změn provedených dodatkem č. 7 i v případě změn provedených dodatkem č. 8 nejednalo o změny, které by byly nepodstatnými ex lege, pročež Úřad dále přistoupil k posouzení, zda se jednalo o podstatné změny závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku ve smyslu § 222 odst. 3 zákona.

122. S ohledem na shora uvedené, kdy dodatkem č. 7 i dodatkem č. 8 došlo k navýšení jednotkových cen za poptávané plnění, konkrétně cen za jednotku odstraněného, resp. zneškodněného odpadu (nepoužitelných léčiv) a za jeho přepravu, a s ohledem na modelové vyčíslení hodnoty změn závazku provedených těmito dodatky lze dle Úřadu konstatovat, že popsané navýšení ceny plnění realizované danými dodatky rozhodně není bagatelní, a tudíž má vliv na vychýlení ekonomické rovnováhy závazku ze smlouvy (tj. zvýšení původní hodnoty plnění) ve prospěch vybraného dodavatele. Jinými slovy řečeno, tím, že byla prostřednictvím dodatku č. 7 i dodatku č. 8 navýšena cena za dotčená poskytovaná plnění, získal vybraný dodavatel za stejné plnění vyšší finanční odměnu, čímž se nepochybně ekonomická rovnováha původního závazku vychýlila na stranu tohoto vybraného dodavatele. Provedenou změnu v případě dodatku č. 7 i dodatku č. 8 tak lze podřadit pod ustanovení § 222 odst. 3 písm. b) zákona, tj. jedná se o podstatnou změnu ve smyslu tohoto ustanovení zákona. Obecně přitom platí, jak bylo uvedeno již výše, že zadavatel není oprávněn umožnit podstatnou změnu závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku po dobu jeho trvání bez provedení nového zadávacího řízení dle zákona.

123. Úřad se dále zabýval tím, zda uzavření dodatku č. 7 a dodatku č. 8 nepředstavuje zadání veřejných zakázek malého rozsahu dle § 27 písm. a) zákona, při jejichž uzavírání by zadavatel byl oprávněn postupovat v souladu s výjimkou dle ustanovení § 31 zákona, tj. zadávat taková plnění mimo zadávací řízení.

124. Vzhledem k tomu, že z podkladů vztahujících se k plnění realizovanému na základě smlouvy a jejích dodatků vyplývá, že obviněný pořizoval služby týkající se sběru, odvozu a zneškodnění odpadu (nepoužitelných léčiv) dlouhodobě a pravidelně, resp. trvale, zabýval se Úřad předně otázkou, zda se v šetřeném případě jednalo o veřejné zakázky pravidelné povahy, jejichž předpokládaná hodnota se stanoví podle pravidel zakotvených v § 19 zákona. V případě, kdy zadavatel poptává služby dlouhodobého charakteru, o nichž mu musí být zřejmé, že je bude potřebovat i v budoucnu, je třeba, aby tuto dlouhodobost a předvídatelnost zohlednil právě již v rámci stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky, od níž se bude odvíjet i režim jejího zadávání.

125. K pojmu veřejné zakázky pravidelné povahy lze kupř. poukázat na rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 31 Af 24/2023-54 ze dne 23. 10. 2024, kde k danému pojmu jmenovaný soud mj. uvedl, že dle jeho názoru *„lze o pravidelné povaze zakázky hovořit tam, kde zadavatel poptává plnění stejného druhu jako plnění poptávané kdykoliv v průběhu předchozích 12 měsíců, může-*

li objektivně především na základě této historické zkušenosti předpokládat, že bude poptávat plnění stejného druhu v obdobném rozsahu i do budoucna. […] Jedním z aspektů pro rozlišování pravidelnosti či nepravidelnosti zakázek tak bude to, nakolik je budoucí vývoj zadávání veřejných zakázek stejného druhu očekávatelný nebo naopak nahodilý (dle aktuálních potřeb). Je-li praxe zadavatele ve vztahu k zakázkám stejného druhu bohatší, lze již na základě ní dovozovat, že zadavatel může objektivně předpokládat srovnatelný budoucí vývoj.“ Současně zde Krajský soud v Brně doplnil, že *„je pro účely aplikace § 19 zákona o zadávání veřejných zakázek rozhodující právě […] očekávání jisté míry kontinuity, nikoliv jistota toho, že zakázky budou v následujících 12 měsících shodného rozsahu jako v předchozích 12 měsících.“* Obdobně se vyjádřil i předseda Úřadu v rozhodnutí č. j. ÚOHS-17689/2023/162 ze dne 22. 5. 2023 vydaném v řízení o rozkladu sp. zn. ÚOHS-R0046/2023/VZ, kde mj. konstatoval, že *„smyslem ustanovení § 19 zákona je předejít takovému obcházení zákona, kterým si zadavatelé budou pořizovat služby či dodávky stejného druhu jako zakázky malého rozsahu několikrát do roka bez zadávacího řízení, lze-li s ohledem na jejich dosavadní zkušenost rozumně očekávat, že tento druh služeb či dodávek pořizují pravidelně.“*

126. Ve vztahu k posouzení povahy pořizovaného předmětu plnění Úřad předně k době účinnosti dodatků č. 7 a 8 poukazuje na § 89 odst. 2 zákona o léčivech a na § 75 odst. 1 vyhlášky č. 273/2021 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, v rozhodném znění (dále jen „vyhláška o nakládání s odpady“).

127. Podle § 89 odst. 2 zákona o léčivech platí, že nepoužitelná léčiva odevzdaná fyzickými osobami lékárně je lékárna povinna převzít. Osoby uvedené v § 88 odst. 3 zákona o léčivech přebírají nepoužitelná léčiva od lékáren bezúplatně s tím, že náklady vzniklé s odevzdáním nepoužitelných léčiv a s jejich odstraněním hradí osobám uvedeným v § 88 odst. 3 zákona o léčivech stát prostřednictvím krajského úřadu. Pokud krajský úřad lékárně oznámí, které z osob uvedených v § 88 odst. 3 zákona o léčivech jsou krajským úřadem určeny k bezúplatnému přebírání nepoužitelných léčiv, je lékárna povinna nepoužitelná léčiva předávat těmto osobám, jinak si náklady vzniklé s odevzdáním nepoužitelných léčiv a s jejich odstraněním nese sama.

128. Podle § 75 odst. 1 vyhlášky o nakládání s odpady se odpad léčiv z domácností v lékárnách shromažďuje v pevných, nepropíchnutelných a nepropustných nádobách. Náklady na pořízení, udržování, vyprazdňování, výměnu a odstraňování nádob jsou součástí nákladů vzniklých s odevzdáním nepoužitelných léčiv a s jejich odstraněním, které osobám přebírajícím bezúplatně nepoužitelná léčiva od lékáren hradí stát prostřednictvím krajského úřadu.

129. Z výše uvedeného je dle Úřadu nepochybné, že se v případě služeb spočívajících ve sběru, odvozu a zneškodnění odpadu (nepoužitelných léčiv) jedná o plnění nedílně spjaté s výkonem činnosti obviněného, které zajišťuje trvale, tedy pravidelně. Z Úřadu dostupných podkladů je zřejmé, že obviněný předmětné služby pořizoval v předchozích letech (min. od roku 2003) kontinuálně a pravidelně. Nejedná se zde tak o nahodilou potřebu uvedených služeb, ale o služby, u kterých obviněný ví, že je potřebuje, resp. bude potřebovat v rámci výkonu své činnosti, a jejichž potřebu je zároveň schopen v konkrétnějších obrysech předvídat. S ohledem na výše uvedené lze tak dle Úřadu uzavřít, že v případě obviněného představuje poptávání daných služeb veřejné zakázky pravidelné povahy ve smyslu § 19 zákona.

130. Úřad zde uvádí, že při opakovaně pořizovaných nebo trvajících službách se předpokládaná hodnota stanoví jako skutečná cena uhrazená zadavatelem za služby stejného druhu během

předcházejících 12 měsíců, upravená o změny v množství nebo cenách, které lze očekávat během následujících 12 měsíců [srov. § 19 odst. 1 písm. a) zákona]. Pokud je smlouva uzavřena na dobu delší než 12 měsíců, upraví se ve smyslu § 19 odst. 2 zákona předpokládaná hodnota veřejné zakázky v případě služeb podle § 21 zákona. Z § 21 odst. 1 zákona pak vyplývá, že pro stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky na služby, u které se nestanoví celková smluvní cena, je rozhodná předpokládaná výše úplaty a) za celou dobu trvání smlouvy, je-li doba trvání smlouvy rovna 48 měsíců nebo kratší, b) za 48 měsíců u smlouvy na dobu neurčitou, nebo smlouvy s dobou trvání delší než 48 měsíců.

131. Úřad konstatuje, že obviněný měl tedy při stanovení předpokládané hodnoty plnění poskytovaného na základě smlouvy ve znění dodatku č. 7 i při stanovení předpokládané hodnoty plnění poskytovaného na základě smlouvy ve znění dodatku č. 8 vycházet ze skutečně uhrazené ceny za služby stejného druhu během 12 měsíců předcházejících uzavření předmětných dodatků (když těmito údaji zjevně disponoval), upravené o změny v množství nebo cenách, které bylo možné očekávat během následujících 12 měsíců (tj. zejm. s ohledem na změny činěné v rámci příslušných dodatků), přičemž tento základ pak měl být v souladu s § 21 odst. 1 písm. b) zákona (když u předmětných poptávaných služeb nebyla stanovena celková smluvní cena, neboť výsledná cena závisela zejm. na reálných objemech odevzdaných nepoužitelných léčiv, jejichž výše nebyla předem stanovena) upraven v závislosti na době trvání smlouvy ve znění daných dodatků, tj. v nyní šetřeném případě pro dobu 48 měsíců, když uzavřená smlouva byla sjednána na dobu neurčitou a ani v rámci jejích dodatků nebylo sjednáno trvání plnění v jiné délce.

132. Úřad tak pro účely zjištění výše předpokládané hodnoty plnění z dodatku č. 7 a dodatku č. 8 na základě faktur doložených vybraným dodavatelem a na základě podkladů poskytnutých zadavatelem v příloze vyjádření ze dne 24. 4. 2026 týkajících se dat skutečných úhrad předmětných faktur učinil výpočet dle výše uvedeného. Ve vztahu k dodatku č. 7, který byl uzavřen dne 3. 2. 2022, tak Úřad v prvním kroku sečetl všechny platby skutečně uhrazené za služby sběru, odvozu a zneškodnění odpadu (nepoužitelných léčiv) v období od 3. 2. 2021 do 2. 2. 2022. Ve vztahu k dodatku č. 8, který byl uzavřen dne 7. 7. 2022, Úřad stejným postupem sečetl všechny platby skutečně uhrazené za služby sběru, odvozu a zneškodnění odpadu (nepoužitelných léčiv) v období od 7. 7. 2021 do 6. 7. 2022. Tyto hodnoty (v případě dodatku č. 7 se jedná o částku ve výši 859 666 Kč bez DPH, v případě dodatku č. 8 o částku ve výši 760 235 Kč bez DPH) Úřad následně upravil o změny v cenách[18], které bylo možné očekávat během následujících 12 měsíců po uzavření daného dodatku, tj. přepočetl jednotlivé dotčené úhrady dle výše těchto očekávatelných navýšených cen[19]. V případě dodatku č. 7 se jednalo o navýšení ceny za odstranění 1 tuny odpadu (nepoužitelných léčiv) na cenu ve výši 20 500 Kč a za jeho přepravu na cenu ve výši 8 200 Kč za ks, v případě dodatku č. 8 pak o navýšení ceny za odstranění 1 tuny odpadu (nepoužitelných léčiv) na cenu ve výši 21 525 Kč a za jeho přepravu na cenu ve výši 9 185 Kč za ks. Tyto vypočtené předpokládané výše úplaty (v případě dodatku č. 7 se jedná o částku 938 866 Kč bez DPH, v případě dodatku č. 8 o částku 841 956,15 Kč bez DPH) dále upravil na dobu 48 měsíců, tj. vynásobil je 4. Výše uvedeným způsobem Úřad zjistil, že u dodatku č. 7 i u dodatku č. 8 přesahuje předpokládaná hodnota částku 3 000 000 Kč bez DPH, která je limitem pro veřejnou zakázku malého rozsahu na služby

[18] V nyní šetřeném případě nejsou ve vztahu k dodatkům č. 7 a 8 dány indicie o existenci očekávatelných změn v množství.

[19] Úřad tak vždy dosadil dotčené navýšené jednotkové ceny (zde ceny týkající se odstranění odpadu a jeho přepravy) do faktur, které obviněný skutečně uhradil za období předcházejících 12 měsíců od uzavření dotčeného dodatku, tj. přepočítal dotčené uhrazené částky v předmětných očekávatelných navýšených cenách. Částky, u nichž nebyla očekávatelná změna ceny předvídána (zde částky za pronájem plastových nádob a za PE vložky), byly ponechány v původní skutečně uhrazené výši.

dle § 27 písm. a) zákona, když v případě dodatku č. 7 činí předpokládaná hodnota částku ve výši 3 755 464 Kč[20] bez DPH a v případě dodatku č. 8 činí předpokládaná hodnota částku ve výši 3 367 824,60 Kč bez DPH.

133. S ohledem na skutečnost, že zákon v ustanovení § 27 písm. a) stanoví limit pro veřejné zakázky malého rozsahu na dodávky nebo služby ve výši 3 000 000 Kč bez DPH, nezbývá Úřadu než konstatovat, že se v případě dodatku č. 7 a dodatku č. 8 nejedná o veřejné zakázky malého rozsahu. Šetřené veřejné zakázky (resp. plnění na základě dodatků č. 7 a 8) tedy měly být zadány v některém z v úvahu přicházejících druhů zadávacích řízení uvedených v § 3 zákona či jiným zákonem aprobovaným postupem.

134. Úřad pro úplnost doplňuje, že ve vztahu k uzavření dodatku č. 7 a dodatku č. 8 neshledal prima facie ani naplnění žádných jiných podmínek, resp. zákonem předvídaných výjimek pro postup zadavatele mimo zadávací řízení, přičemž ani zadavatel žádné takové skutečnosti netvrdí.

135. S ohledem na shora uvedené skutečnosti tak Úřad shrnuje, že obviněný uzavřením dodatku č. 7 a dodatku č. 8 překročil zákonný limit pro veřejné zakázky malého rozsahu. Obviněný tedy s ohledem na znění § 2 odst. 3 zákona nebyl oprávněn umožnit tyto změny smlouvy bez provedení nového zadávacího řízení dle zákona.

136. Úřad tak dospěl k závěru, že tím, že obviněný přistoupil k uzavření dodatku č. 7 a dodatku č. 8, aniž by provedl zadávací řízení (příp. jiný zákonem aprobovaný postup pro zadání dotčeného plnění), připustil v rozporu s § 222 odst. 1 zákona podstatnou změnu závazku ze smlouvy, když předmětné změny ve smyslu § 222 odst. 3 písm. b) zákona změnily ekonomickou rovnováhu závazku ze smlouvy ve prospěch vybraného dodavatele. V posuzovaném případě je tedy (v rámci obou dodatků) naplněn první znak přestupku dle § 268 odst. 1 písm. a) zákona spočívající v nedodržení pravidel stanovených zákonem pro zadání veřejné zakázky obviněným.

137. K naplnění všech znaků skutkové podstaty přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona je dále třeba, aby porušení pravidel stanovených zákonem pro zadání veřejné zakázky ovlivnilo nebo mohlo ovlivnit výběr dodavatele, přičemž postačuje pouhá možnost (tj. potencialita) ovlivnění tohoto výběru. Aby tedy došlo k naplnění tohoto znaku skutkové podstaty dotčeného přestupku, musí nezákonným postupem zadavatele dojít alespoň k potenciálnímu ovlivnění výběru dodavatele. Není tak rozhodující, zda k ovlivnění výběru dodavatele skutečně došlo, nýbrž postačí i eventuální možnost ovlivnění výběru dodavatele. Současně Úřad není povinen prokazovat, že zde existuje konkrétní dodavatel, který by se, nebýt pochybení zadavatele, zadávacího řízení zúčastnil a mohl podat výhodnější nabídku. Postačí, aby v rozhodnutí učinil kvalifikovanou úvahu, z níž bude logickým a srozumitelným způsobem vyplývat, proč v důsledku pochybení zadavatele může či mohlo dojít k ovlivnění výběru dodavatele.

138. Úřad konstatuje, že shora popsaný postup obviněného (uzavření dodatků č. 7 a 8 bez provedení nového zadávacího řízení) mohl dle Úřadu ovlivnit výběr dodavatele, neboť nelze vyloučit, že pokud by obviněný postupoval v souladu se zákonem a poptával předmětné plnění v některém z v úvahu přicházejících druhů zadávacích řízení či jiným zákonem aprobovaným postupem, tedy pokud by proběhla řádná soutěž o toto plnění, mohl obdržet i nabídky od jiných dodavatelů,

[20] Úřad pro úplnost uvádí, že rozdíl mezi zde vypočtenou výší předpokládané hodnoty plnění dle dodatku č. 7 oproti částce uvedené v oznámení o zahájení správního řízení ze dne 17. 4. 2026 je dán tím, že Úřad mohl nyní na základě zadavatelem poskytnutých informací provést zpřesněný výpočet vycházející ze skutečných dat úhrad. K dodatku č. 8 tento zpřesněný výpočet potvrdil, že výše předpokládané hodnoty plnění činila 3 367 824,60 Kč bez DPH.

kteří mohli nabídnout obviněnému za realizaci daného plnění případně výhodnější podmínky (nižší cenu) než vybraný dodavatel, resp. než jaké byly dohodnuty v rámci dotčených dodatků č. 7 a 8. V takovém případě je tak potencialita vlivu na výběr dodavatele ve vztahu k zadávacímu řízení, které mělo být uskutečněno pro realizaci změny závazku ze smlouvy, avšak uskutečněno nebylo, jasně dána již v důsledku samotné skutečnosti, že ač byl obviněný ve smyslu § 222 odst. 1 zákona povinen za účelem změny závazku ze smlouvy realizovat nové zadávací řízení, toto řízení nerealizoval (srov. např. bod 54 odůvodnění rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-24031/2021/162/HSc ze dne 30. 8. 2021 vydané v řízení o rozkladu sp. zn. ÚOHS-R0098/2021/VZ).

139. V šetřeném případě je pak naplněn i třetí a poslední znak skutkové podstaty přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona, tedy zadání veřejné zakázky, neboť obviněný uzavřel s vybraným dodavatelem dodatek č. 7 a dodatek č. 8.

140. Úřad dále přistoupil k posouzení toho, zda v šetřeném případě jednáním obviněného nebyly naplněny znaky pokračování v přestupku ve smyslu § 7 zákona o přestupcích.

141. Dle § 7 zákona o přestupcích se pokračováním v přestupku rozumí takové jednání, jehož jednotlivé dílčí útoky vedené jednotným záměrem naplňují skutkovou podstatu stejného přestupku, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení, blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku. Aby se jednalo o pokračování v přestupku, musí být všechny podmínky uvedené v § 7 zákona o přestupcích splněny kumulativně, neboť každá z těchto podmínek tvoří nedílnou součást závěru o pokračování protiprávního jednání více útoky[21].

142. První podmínkou je tedy skutečnost, že musí jít o dílčí útoky naplňující skutkovou podstatu stejného přestupku. K tomu Úřad konstatuje, že uzavřením dodatku č. 7 i uzavřením dodatku č. 8 byla naplněna skutková podstata přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona, když zadavatel bez provedení některého z v úvahu přicházejících druhů zadávacích řízení či jiného zákonem aprobovaného postupu přistoupil k uzavření těchto dodatků, jimiž umožnil podstatnou změnu závazku ze smlouvy (změna smluvních podmínek v podobě navýšení finanční odměny za poptávané plnění, která změnila ekonomickou rovnováhu závazku ze smlouvy ve prospěch vybraného dodavatele). Nezadání plnění z dodatku č. 7 a z dodatku č. 8 lze tedy považovat za jednotlivé dílčí útoky, které naplnily skutkovou podstatu stejného přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona.

143. Druhou podmínkou je skutečnost, že tyto dílčí útoky musí být vedeny jednotným záměrem. Úřad k pojmu „jednotný záměr“ odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 49/2012-33 ze dne 15. 8. 2012, ve kterém je uvedeno, že *„dle trestněprávní doktríny je rozhodujícím znakem pokračování v trestném činu, jenž jej odlišuje od opakování trestného činu, že jednotlivé útoky, z nichž každý naplňuje znaky téhož trestného činu, jsou po subjektivní stránce spojeny jedním a týmž záměrem v tom smyslu, že pachatel již od počátku zamýšlí aspoň v nejhrubších rysech i další útoky a že po objektivní stránce se tyto jednotlivé útoky jeví jako postupné realizování tohoto jediného záměru.“* Dle Úřadu je zřejmé, že obviněný se v šetřeném případě dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona opakovaně, a to dne 3. 2. 2022 a dne 7. 7. 2022 uzavřením dodatků č. 7 a 8, kdy jednotným záměrem obviněného při uzavírání předmětných dodatků bylo, aby byly nadále zajištěny služby sběru, odvozu a zneškodnění

[21] Viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 8 As 66/2011-74 ze dne 1. 3. 2012.

odpadu – nepoužitelných léčiv na území obviněného, a to při navýšení odměn pro vybraného dodavatele.

144. Úřad konstatuje, že v šetřeném případě je naplněna i třetí podmínka, tj. že jednotlivé dílčí útoky byly spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení, neboť obviněný všechny (oba) dílčí útoky realizoval stejně, když bez provedení zadávacího řízení či jiného zákonem aprobovaného postupu uzavřením dodatků č. 7 a 8 umožnil podstatnou změnu závazku ze smlouvy.

145. K otázce naplnění blízké časové souvislosti jednotlivých dílčích útoků Úřad shledal, že ani tato není v šetřeném případě popřena, když dílčí útoky spočívající v uzavření dotčených dodatků č. 7 a 8 byly uskutečněny dne 3. 2. 2022 a dne 7. 7. 2022, tj. v časovém rozestupu necelého půl roku.[22]

146. Ve vztahu k poslední podmínce pokračování v přestupku, dle které jednotlivé dílčí útoky musí být spojeny souvislostí v předmětu útoku, Úřad uvádí, že v šetřeném případě oba dílčí útoky spáchané obviněným směřovaly proti stejnému zákonem chráněnému zájmu, kterým je zajištění řádné soutěže o veřejnou zakázku, resp. řádný výběr dodavatele v souladu se zákonem.

147. S ohledem na výše uvedené Úřad tedy uzavírá, že postup obviněného v šetřeném případě kumulativně naplnil všechny znaky pokračování v přestupku ve smyslu § 7 zákona o přestupcích.

148. Vzhledem ke všemu shora uvedenému tedy Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

K výroku II. tohoto rozhodnutí – k uložení pokuty

149. Úřad posoudil postup obviněného a vzhledem ke zjištěným skutečnostem přistoupil k uložení pokuty, neboť obviněný svým postupem naplnil skutkovou podstatu pokračování v přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona.

150. Úřad se v souvislosti s rozhodováním o uložení sankce předně zabýval posouzením, zda v šetřeném případě nedošlo k zániku odpovědnosti za pokračující přestupek, jehož důvody jsou blíže upraveny v § 29 zákona o přestupcích, především pak posouzením promlčecí doby, neboť odpovědnost za přestupek zaniká jejím uplynutím [viz § 29 písm. a) zákona o přestupcích].

151. Podle § 270 odst. 3 písm. a) zákona činí promlčecí doba u přestupků podle § 268 zákona 5 let.

152. Podle § 31 odst. 1 zákona o přestupcích promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku; dnem spáchání přestupku se rozumí den, kdy došlo k ukončení jednání, kterým byl přestupek spáchán. Je-li znakem přestupku účinek, promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni, kdy takový účinek nastal.

153. Podle § 31 odst. 2 písm. a) zákona o přestupcích promlčecí doba počíná běžet u pokračujícího přestupku dnem následujícím po dni, kdy došlo k poslednímu dílčímu útoku.

[22] K pojmu „blízká časová souvislost“ blíže viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Ads 123/2013-23 ze dne 7. 2. 2014. Pro úplnost Úřad uvádí, že časová souvislost nebyla shledána ve vztahu k dodatku č. 6 a dodatkům dřívějším, a proto nejsou součástí pokračování v přestupku obviněného, přičemž s ohledem na data jejich uzavření tak v jejich případě již došlo k zániku odpovědnosti za případně spáchaný přestupek.

154. Podle § 32 odst. 2 písm. a) zákona o přestupcích se promlčecí doba přerušuje oznámením o zahájení řízení o přestupku; přerušením promlčecí doby počíná promlčecí doba nová.

155. Podle § 270 odst. 4 písm. a) zákona odpovědnost za přestupek zanikne nejpozději uplynutím 10 let od jeho spáchání u přestupků podle § 268 zákona.

156. V návaznosti na výše uvedené Úřad před uložením pokuty ověřil, zda již neuplynula promlčecí doba dle § 270 odst. 3 písm. a) zákona. Ke spáchání pokračujícího přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí (k poslednímu dílčímu útoku) došlo dne 7. 7. 2022, kdy obviněný s vybraným dodavatelem uzavřel dodatek č. 8. Správní řízení ve věci spáchání pokračujícího přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí bylo zahájeno dne 17. 4. 2026 doručením oznámení o zahájení správního řízení z téhož dne obviněnému. Z uvedeného vyplývá, že promlčecí doba dle § 270 odst. 3 písm. a) zákona ve vztahu k projednávanému pokračujícímu přestupku ke dni vydání tohoto rozhodnutí neuplynula, a odpovědnost obviněného za jeho spáchání z důvodu uplynutí promlčí doby tedy nezanikla.

157. Úřad se dále zabýval konkrétními hledisky pro určení výměry výše pokuty.

158. Podle § 268 odst. 5 zákona platí, že je-li naplněna skutková podstata přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a), c) nebo e) zákona v souvislosti se zadáváním více veřejných zakázek tak, že jednání zadavatele je pokračováním v přestupku, lze za takové pokračování v přestupku uložit pokutu do 10 % součtu cen všech veřejných zakázek, v souvislosti s jejichž zadáváním došlo k porušení zákona, nebo do 20 000 000 Kč, nelze-li součet cen zjistit.

159. Vzhledem k tomu, že ujednáním smlouvy a jejích dodatků byly stanoveny pouze jednotkové ceny za poptávané služby, kdy výsledná cena za zneškodnění odpadu se odvíjí od skutečné výše odevzdaných nepoužitelných léčiv a kdy plnění ze smlouvy ve znění jejích dodatků dosud nebylo ukončeno[23], nebylo možné výše uvedený součet cen všech veřejných zakázek zjistit. V šetřeném případě tak maximální možná výše pokuty v souladu s výše uvedeným činí 20 000 000 Kč[24].

160. Úřad dále uvádí, že ustanovení § 37 a § 38 zákona o přestupcích upravují demonstrativní výčet okolností, k nimž se při určení výměry a druhu správního trestu, v daném případě pokuty, přihlédne.

161. Podle § 37 písm. a), c), g) a i) zákona o přestupcích se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlédne zejména k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem, u právnické nebo podnikající fyzické osoby k povaze její činnosti a u pokračujícího, trvajícího a hromadného přestupku k tomu, zda k části jednání, jímž byl přestupek spáchán, došlo za účinnosti zákona, který za přestupek stanovil správní trest mírnější než zákon, který byl účinný při dokončení tohoto jednání.

162. Podle § 38 písm. a), b), c), d) a g) zákona o přestupcích je povaha a závažnost přestupku dána zejména významem zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen,

[23] Pro úplnost Úřad dodává, že i kdyby obviněný snad přistoupil k vypovězení smlouvy, jak avizoval ve svém vyjádření ze dne 24. 4. 2026, je smlouva s ohledem na její výpovědní lhůtu v délce 3 měsíců ke dni vydání tohoto rozhodnutí i nadále platná.

[24] Úřad však dodává, kdy uvedené vzal při určení výměry pokuty v potaz, že z dostupných faktur vyplynulo, že cena, kterou obviněný prokazatelně uhradil za plnění na základě smlouvy ve znění jejího dodatku č. 7, tj. za dobu, kdy bylo prokazatelně fakturováno podle cen tohoto dodatku, činí 390 796 Kč bez DPH, tj. 449 847,41 Kč vč. DPH, a cena, kterou obviněný prokazatelně uhradil za plnění na základě smlouvy ve znění jejího dodatku č. 8, tj. za dobu, kdy bylo prokazatelně fakturováno podle cen tohoto dodatku, k poslední Úřadu známé faktuře, tj. ke konci roku 2025, činí 3 241 225,37 Kč bez DPH, tj. 3 844 043,46 Kč vč. DPH.

dále významem a rozsahem následku přestupku, způsobem spáchání přestupku, okolnostmi spáchání přestupku a počtem jednotlivých dílčích útoků, které tvoří pokračování v přestupku.[25]

163. Pokud jde o význam neurčitého právního pojmu „závažnost přestupku", Úřad uvádí, že stupeň společenské škodlivosti přestupku (tedy závažnosti) je dán také konkrétní intenzitou naplnění znaků skutkové podstaty přestupku. Při posuzování závažnosti přestupku tedy není hlavním kritériem jeho skutková podstata, ale intenzita skutkových okolností, s jakou došlo k porušení právem chráněných hodnot a zájmů v konkrétním případě. Z hlediska určení výměry pokuty je proto nutno hodnotit nejen jaké následky byly přestupkem způsobeny, ale také jakou měly intenzitu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Afs 106/2012-45 ze dne 6. 6. 2013).

164. Co se týče způsobu, resp. okolností, za kterých byl přestupek spáchán, Úřad ve výroku I. tohoto rozhodnutí konstatoval, že se obviněný v šetřeném případě dopustil pokračování v přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona tím, že postupoval v rozporu s § 222 odst. 1 zákona, když bez provedení některého z v úvahu přicházejících druhů zadávacích řízení uvedených v § 3 zákona či jiného zákonem aprobovaného postupu uzavřel s vybraným dodavatelem ke smlouvě dne 3. 2. 2022 dodatek č. 7 a dne 7. 7. 2022 dodatek č. 8, jejichž prostřednictvím navýšil finanční odměnu vybraného dodavatele za odvoz a zneškodnění odpadu – nepoužitelných léčiv, čímž ve smyslu § 222 odst. 3 písm. b) zákona umožnil podstatnou změnu závazku ze smlouvy, neboť se jednalo o takové změny smluvních podmínek, které změnily ekonomickou rovnováhu závazku ze smlouvy ve prospěch vybraného dodavatele, aniž by byly splněny podmínky pro aplikaci některé z výjimek dle § 222 odst. 2, 4, 5, 6 nebo 7 zákona, přičemž tím mohl ovlivnit výběr dodavatele. K tomu Úřad dodává, že obviněný si přitom musel být vědom skutečnosti, že již od roku 2003 má uzavřenou smlouvu, ze které každý rok plní za nemalé finanční prostředky, že je tato smlouva uzavřena na dobu neurčitou a že dotčenými dodatky dochází k navýšení cen za poptávané plnění, a dochází tak ke změně ekonomické rovnováhy závazku ze smlouvy ve prospěch vybraného dodavatele. Zadavatel nicméně i tak přistoupil k uzavření předmětných dodatků uvedeným způsobem, ačkoli mu skutečnost, že se jedná z jeho strany o postup protiprávní, mohla být dle Úřadu známa.

165. Co se týče posouzení povahy a závažnosti spáchaného pokračujícího přestupku, Úřad konstatuje, že za nejzávažnější stupeň intenzity porušení zákona je nutno považovat postup zadavatele spočívající v ignoraci ustanovení zákona a základních zásad, na nichž je tento zákon postaven, neboť takový postup zpravidla zcela vylučuje soutěžní prostředí, které je základním předpokladem dosažení efektivního vynakládání veřejných prostředků. Zadavatel tím, že neoprávněně uzavřel dodatky č. 7 a 8 bez realizace zadávacího řízení či jiného zákonem aprobovaného postupu, fakticky zcela obešel zákon, čímž i zcela vyloučil možné soutěžní prostředí a porušil právem chráněný zájem na zajištění transparentního nakládání s veřejnými prostředky. Ve vztahu k závažnosti spáchaného pokračujícího přestupku tak nelze než uvést, že se v šetřeném případě jedná o přestupek vysoce závažný, neboť postupem zadavatele došlo k eliminaci základního účelu procesu zadávání veřejné zakázky, kterým je zajištění spravedlivé soutěže o nejvýhodnější nabídku v souladu se základními principy zadávání veřejných zakázek vyplývajícími z ustanovení § 6 zákona. Úřad tak vyhodnotil spáchaný přestupek jako závažný, přičemž tento závěr se jako jeden z faktorů promítl do výše vyměřené pokuty.

[25] Úřad zde uvádí pouze ty skutečnosti z citovaných ustanovení zákona o přestupcích, které jsou relevantní ve vztahu k posuzovanému případu.

166. Následkem postupu zadavatele bylo nedůvodné vyloučení hospodářské soutěže, kdy vybraný dodavatel nebyl vystaven jakékoliv konkurenci, neproběhla žádná soutěž o cenu nebo ekonomickou výhodnost nabídek a tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr dodavatele, v důsledku čehož mohlo dojít k nehospodárnému využití veřejných prostředků. Nelze vyloučit, že pokud by zadavatel postupoval v souladu se zákonem a poptával předmětné plnění v zadávacím řízení či jiným zákonem aprobovaným postupem, mohl ve výsledku obdržet i nabídky od jiných dodavatelů, kteří mohli nabídnout výhodnější podmínky požadovaného plnění. Obviněný tak svým nezákonným postupem negativně zasáhl do konkurenčního prostředí v daném tržním odvětví, neboť došlo k narušení hospodářské soutěže mezi dodavateli.

167. Jako k polehčující okolnosti Úřad přihlédl k tomu, že po předložení Úřadem zjištěných skutečností zadavatel ve svém vyjádření ze dne 24. 4. 2026 přiznal své pochybení a přislíbil, že do budoucna zajistí realizaci předmětných služeb jinou cestou.

168. Žádné další polehčující ani přitěžující okolnosti, které by měly vliv na výši uložené pokuty, Úřad v daném případě neshledal.

169. Úřad dále uvádí, že ve smyslu § 37 písm. g) zákona o přestupcích při výměře výše pokuty přihlédl také k povaze činnosti zadavatele a v souladu s § 37 písm. i) zákona o přestupcích ověřil, že k žádné části jednání, jímž byl přestupek spáchán, nedošlo za účinnosti zákona, který za přestupek stanovil správní trest mírnější než zákon, který byl účinný při dokončení tohoto jednání.

170. Úřad zohlednil, že z hlediska počtu jednotlivých dílčích útoků, které zde tvoří pokračování v přestupku, se jedná jen o dva dílčí útoky, tedy de facto o minimální předpoklad pro možné konstatování pokračování v přestupku.

171. Kromě výše uvedeného má Úřad při stanovení konkrétní výše sankce povinnost zohlednit i dobu, která uplynula mezi spácháním přestupku specifikovaného ve výroku I. tohoto rozhodnutí a samotným potrestáním zadavatele za jeho spáchání (viz např. rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 123/2013-85 ze dne 9. 4. 2015). Jak již bylo uvedeno výše, v šetřeném případě došlo ke spáchání pokračujícího přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí (k poslednímu dílčímu útoku) dne 7. 7. 2022, tj. v den, kdy došlo k uzavření dodatku č. 8, z čehož vyplývá, že od spáchání pokračujícího přestupku ke dni vydání tohoto rozhodnutí uplynuly již více než 4 roky. Úřad shledal předmětný časový aspekt jako nutný a významný korektiv při ukládání výše pokuty.

172. Úřad se dále zabýval tím, zda pokračování v přestupku, za nějž je obviněnému nyní ukládán trest, není v souběhu s dalšími přestupky obviněného. Při tomto posouzení Úřad vycházel z právní úpravy obsažené v zákoně o přestupcích, jakož i z judikatury Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“). Rozšířený senát NSS v rozsudku č. j. 5 As 98/2022-51 ze dne 9. 10. 2025 zdůraznil, že aktuálně účinné znění zákona o přestupcích představuje ucelený a předvídatelný systém pravidel pro posuzování souběhu přestupků a jejich trestání, přičemž hmotněprávní důsledky souběhu přestupků jsou úzce a neoddělitelně provázány s procesní úpravou společného řízení a rozhodným mezníkem pro časové vymezení vícečinného souběhu přestupků je okamžik zahájení řízení o některém z nich. Přestupek spáchaný až po zahájení řízení o jiném přestupku již s tímto přestupkem netvoří souběh ve smyslu zákona o přestupcích, neboť o takových přestupcích nelze podle § 88 odst. 3 zákona o přestupcích vést společné řízení. NSS současně uvedl, že za této právní úpravy již není namístě vymezovat souběh

přestupků analogií z trestního práva, neboť zákonodárce otázku časového ohraničení souběhu řeší přímo a výslovně. Rozšířený senát NSS se dále zabýval významem ustanovení § 37 písm. b) zákona o přestupcích, podle něhož se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlédne zejména k tomu, že o některém z více přestupků, které byly spáchány jedním skutkem nebo více skutky, nebylo rozhodnuto ve společném řízení. NSS dovodil, že toto ustanovení dopadá pouze na případy, kdy společné řízení podle § 88 zákona o přestupcích mohlo a mělo být vedeno, avšak z určitého důvodu vedeno nebylo. Naopak v situacích, kdy zákon o přestupcích vedení společného řízení výslovně vylučuje (tedy právě u přestupků spáchaných po zahájení řízení o jiném přestupku podle § 88 odst. 3 zákona o přestupcích), nelze § 37 písm. b) zákona o přestupcích chápat jako prostředek k dodatečnému zohlednění jiných přestupků obviněného při ukládání správního trestu. V takových případech by uplatnění zásady absorpce bylo v rozporu se zjevně projeveným úmyslem zákonodárce, který přestupky spáchané po zahájení řízení o jiném přestupku záměrně vyňal z režimu společného projednání a úhrnného trestání.

173. Na základě výše uvedených východisek Úřad posoudil, zda v projednávané věci existuje důvod přihlédnout k jiným souběžným přestupkům obviněného ve smyslu § 37 písm. b) zákona o přestupcích, o nichž nebylo rozhodnuto spolu s právě projednávaným pokračujícím přestupkem ve společném řízení, ačkoliv to podle zákona o přestupcích přicházelo v úvahu.

174. Úřad konstatuje, že z úřední činnosti zjistil, že pokračující přestupek uvedený ve výroku I. tohoto rozhodnutí je v souběhu s přestupkem obviněného spáchaným dne 8. 5. 2021 projednávaným ve správním řízení vedeným pod sp. zn. ÚOHS-S0324/2022/VZ, které bylo zahájeno dne 21. 7. 2022. V uvedeném správním řízení byl dne 21. 7. 2022 vydán příkaz č. j. ÚOHS-24444/2022/500 z téhož dne, kterým Úřad uložil obviněnému pokutu ve výši 12 000 Kč za spáchání přestupku při uveřejňování podle § 269 odst. 1 písm. e) zákona, v rozhodném znění, kterého se obviněný dopustil tím, že písemnou zprávu zadavatele týkající se dotčeného zadávacího řízení neuveřejnil podle § 217 odst. 5 citovaného zákona na profilu zadavatele ve lhůtě do 30 pracovních dní od ukončení dotčeného zadávacího řízení, tj. nejpozději do dne 7. 5. 2021, ale učinil tak až dne 1. 10. 2021. Horní hranice možné výše pokuty za tento přestupek činila dle § 269 odst. 3 písm. b) zákona 200 000 Kč.

175. Úřad konstatuje, že má-li uložit obviněnému pokutu za přestupek, který je v souběhu s jiným přestupkem, za který již byla obviněnému uložena pokuta, pak s ohledem na to, že nemá zákonné zmocnění zrušit předcházející „výrok o trestu“, lze absorpční zásadu aplikovat pouze tím způsobem, že v rámci uložení pokuty za přestupek, o němž rozhoduje později, zohlední předchozí uloženou pokutu za přestupek, jenž je s nyní sankcionovaným přestupkem v souběhu. Vyhodnotit přitom musí souběh daných přestupků tak, jako by postupoval v případě, kdy by byly oba sbíhající se přestupky řešeny ve společném správním řízení, tudíž musí posoudit, který z přestupků, jež obviněný spáchal ve vzájemném souběhu, považuje za přísněji trestný (a jaký přestupek by byl brán pouze jakožto přitěžující okolnost), přičemž následně určí, jakou pokutu by uložil, pokud by posuzoval oba přestupky současně a ukládal pouze pokutu jedinou, přičemž následně po zohlednění již uložené pokuty za sbíhající se přestupek určí „výslednou“ výši pokuty za právě řešený přestupek. Úřad proto posoudil oba dotčené přestupky optikou toho, který z nich je přísněji trestný.

176. Úřad shledal, že nyní šetřený pokračující přestupek obviněného, jímž obviněný nezákonně vylučuje hospodářskou soutěž, je přísněji trestný než přestupek týkající se včasného neuveřejnění písemné zprávy zadavatele, který pouze znesnadňuje řádnou kontrolu postupu zadavatele a jehož se obviněný dopustil dle příkazu Úřadu č. j. ÚOHS-24444/2022/500 ze dne

21. 7. 2022. K nyní šetřenému pokračujícímu přestupku se vztahuje hranice maximální možné výše pokuty ve výši 20 000 000 Kč oproti hranici 200 000 Kč pro přestupek, jehož spáchání bylo shledáno ve výše citovaném příkazu. Úřad tak shledal, že jako přísněji trestný je třeba považovat přestupek uvedený ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

177. Ve vztahu k aplikování tzv. absorpční zásady proto Úřad sděluje, že neboť považuje za přísněji trestný ze sbíhajících se přestupků ten, jehož spáchání obviněným Úřad konstatoval ve výroku I. tohoto rozhodnutí, je možné v nyní posuzovaném případě uložit pokutu v maximální výši 20 000 000 Kč. Ve vztahu ke sbíhajícímu se přestupku Úřad sděluje, že ho přičítá obviněnému coby přitěžující okolnost. V tomto kontextu tak Úřad v rámci aplikování tzv. absorpční zásady s ohledem na výše uvedené konstatuje, že pokud by posuzoval oba přestupky současně a ukládal pouze jedinou pokutu, uložil by nyní pokutu ve výši 132 000 Kč. Úřad přihlédl k již uložené pokutě za sbíhající se přestupek, kdy tedy od částky pokuty, kterou by uložil ve společném řízení, odečetl pokutu již uloženou ve výše citovaném příkazu (12 000 Kč), a obviněnému tak v projednávané věci uložil konečnou výši pokuty tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí.

178. Úřad dále při určení výše pokuty přistoupil k posouzení i ekonomické situace obviněného, neboť v určitém případě se pokuta, byť uložená v minimální výši, může jevit jako krajně „nespravedlivá“. Nepřípustné jsou pak takové pokuty, jež mají likvidační charakter. Z rozpočtu zadavatele na rok 2026 i ze souhrnného rozpočtu zadavatele za rok 2025 vyplývá, že zadavatel ročně hospodaří s finančními prostředky v řádu miliard korun českých. Vzhledem k této skutečnosti nelze dle Úřadu považovat stanovenou výši pokuty za likvidační ani za nepřiměřeně zasahující do ekonomické podstaty zadavatele (a v tomto smyslu nespravedlivou).

179. V této souvislosti Úřad poznamenává, že pokuta uložená zadavateli za nedodržení postupu stanoveného zákonem má mimo jiné splnit dvě základní funkce právní odpovědnosti, a to funkci represivní – postih za porušení povinností stanovených zákonem, a funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování zákona, resp. k jednání, které je se zákonem v souladu. Úřad má za to, že stanovená výše pokuty dostatečně naplňuje obě zde uvedené funkce právní odpovědnosti.

180. Na základě výše uvedených skutečností a po zhodnocení všech okolností a důkazů, a to jak jednotlivě, tak v jejich vzájemné souvislosti, Úřad zadavateli uložil za spáchání pokračování v přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí pokutu ve výši, která odpovídá závažnosti spáchaného pokračujícího přestupku a všem dále zohledněným skutečnostem a která naplňuje dostatečně vzhledem k okolnostem případu obě funkce právní odpovědnosti.

181. S ohledem na vše výše uvedené proto Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí.

182. Pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet místně příslušného Celního úřadu v Brně zřízený u České národní banky číslo 3754-17721621/0710, variabilní symbol – IČO obviněného.

K výroku III. tohoto rozhodnutí – k uložení úhrady nákladů řízení

183. Podle ustanovení § 93 odst. 1 písm. i) zákona o přestupcích se ve výrokové části rozhodnutí o přestupku, kterým je obviněný uznán vinným, kromě náležitostí podle správního řádu uvede výrok o náhradě nákladů řízení.

184. Správní orgán podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona o přestupcích uloží obviněnému, který byl uznán vinným, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou. Pokud bylo rozhodnutí o přestupku zrušeno jiným orgánem veřejné moci a tato skutečnost má za následek nesplnění podmínek pro uložení náhrady nákladů řízení, správní orgán nahrazené náklady vrátí.

185. Vzhledem k tomu, že zákon o přestupcích v současné době náklady řízení blíže neupravuje, musel správní orgán vycházet z obecného právního předpisu, kterým je správní řád.

186. Podle § 79 odst. 5 správního řádu uloží správní orgán povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti. Podle citovaného ustanovení správního řádu výši paušální částky nákladů řízení stanoví prováděcí právní předpis. Tímto předpisem je vyhláška č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška“), která v ustanovení § 6 odst. 1 stanoví, že paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 2 500 Kč.

187. Jelikož v daném případě Úřad zahájil správní řízení z moci úřední, neboť dospěl k závěru, že se obviněný dopustil přestupku, je zřejmé, že řízení bylo vyvoláno porušením právní povinnosti obviněného, a Úřad je tedy povinen obviněnému uložit náhradu nákladů řízení ve výši stanovené vyhláškou. Z tohoto důvodu Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozhodnutí.

188. Náklady řízení jsou splatné do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 19-24825621/0710, variabilní symbol 2026000272.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – Sekce veřejných zakázek, třída Kpt. Jaroše 1926/7, 602 00 Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu se podle § 261 odst. 1 písm. b) zákona činí výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datová zpráva podepsaná uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

Mgr. Markéta Dlouhá
místopředsedkyně

Adresát:
Kraj Vysočina, Žižkova 1882/57, 586 01 Jihlava

Vypraveno dne:
viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy